

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
จังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งเป็นการทบทวนและกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและหน่วยงานส่วนกลาง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น และเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของจังหวัดลำปาง เป็นแผนในระดับที่ ๓ ที่ได้เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนแม่บทแห่งชาติ ที่เป็นแผนระดับที่ ๒

ในกระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้มีการระดมความคิดเห็นทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จังหวัดลำปาง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมแบบบูรณาการ ได้แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดลำปาง ที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติที่สามารถบรรลุได้ตามเป้าหมาย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดลำปาง สามารถนำข้อมูลไปเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนา เพื่อให้อุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดลำปางเกิดการพัฒนายั่งยืนต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

เมษายน ๒๕๖๗

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๒
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๓
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๓
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ	๖
๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๗
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๗
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง	๘
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา	๘
อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๘
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๙
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๒๒
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง	๒๗
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๒๗
๓.๒.๒ พันธกิจ	๒๗
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายกลยุทธ์ โครงการ	๒๗

สารบัญ (ต่อ)

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑	โครงการแบบย่อ	๓๐
๔.๒	ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	๕๑
๔.๓	ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดลำปาง และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๕๑
๔.๔	ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	๕๕

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดลำปางและ การดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง โดยยึดกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ และภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ร่างกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันนโยบายการพัฒนา ภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงเป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับ บริบทที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย เดินหน้าทำงานภายใต้ แนวคิด “MIND” ปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ ให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของ ภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย “หัว” และ “ใจ” ของคน กระทรวงอุตสาหกรรม สร้างภาพลักษณ์และคุณค่าใหม่ของ อุตสาหกรรม ในหลักการของ “อุตสาหกรรมดี ชุมชนดี หน่วยงานดี” ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ เพื่อบู๊มนำความสำเร็จ ๔ มิติและให้รางวัลกับคนทำดี ได้แก่ มิติที่ ๑ ความสำเร็จทางธุรกิจ มิติที่ ๒ การดูแลสังคมโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรม มิติที่ ๓ การดูแลรักษา สิ่งแวดล้อมที่ตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก มิติที่ ๔ การกระจายรายได้ให้กับประชาชนและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

วิสัยทัศน์

“นครหัตถศิลป์ ถิ่นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม”

พันธกิจ

- กำกับ ดูแล สถานประกอบการให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้า
- ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี เข้ามาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดนวัตกรรม
- สร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็ง บูรณาการทำงานร่วมกัน

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๓.๑ สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อต่อยอดจากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวล โดยการเพิ่มสัดส่วนอุตสาหกรรมชีวภาพที่มีมูลค่าเพิ่มสูง แปลงของเหลือทิ้งจากเกษตรและอุตสาหกรรม ให้เป็นสารเคมีและพลังงานชีวภาพที่มีมูลค่า โดยใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบชีวมวล ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าอย่างคุ้มค่า เพื่อลดปัญหาโลกร้อนและสร้างรายได้แก่เกษตรกรเพิ่มมากขึ้น

๓.๒ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมและบริการ ครอบคลุมระบบอัตโนมัติ และหุ่นยนต์ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ สำหรับภาคการผลิตและบริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างนวัตกรรม และดำเนินธุรกิจใหม่ๆ การผลักดันให้ผู้ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมในระดับสากล และสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเพื่อขยายธุรกิจ การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของผู้ประกอบการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษาต่างๆ การต่อยอดทางธุรกิจ

(๑) เป้าหมาย

ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

การเกษตรสร้างมูลค่า

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมุ่งเน้นการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งนวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร มาปรับใช้และต่อยอดภาคการผลิตและบริการในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการในปัจจุบันไปสู่ภาคการผลิตและบริการใหม่ที่มีศักยภาพ การพัฒนารูปแบบการค้าให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ผู้ประกอบการมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การนำระบบมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมมาปฏิบัติในสถานประกอบการ โดยการจัดการมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุหรือการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ณ แหล่งกำเนิด โดยการนำของเสียหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมกลับมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำหรือลดการใช้ (หลักการ ๓R) ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สร้างมูลค่าเพิ่ม เกิดความคุ้มค่าในด้านเศรษฐกิจและลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม เป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ยั่งยืน เพื่อให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมเป็นที่ยอมรับของชุมชนโดยรวม การนำโมเดลเศรษฐกิจใหม่ BCG Model ที่เน้นการใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม คำนึงถึงการนำวัสดุกลับมาใช้ประโยชน์มากที่สุด พัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็น ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลิตรั้วถั่วรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลิภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - อัตราผลิภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์
- สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า
- ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ประเด็น ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - พัฒนาทักษะความเป็นผู้ประกอบการ โดยวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลและธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ
 - พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิดสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ
 - ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
 - ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

๓) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่างๆ
 - สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ
 - ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน ในการขยายช่องทางการตลาด โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
 - การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

ประเด็น ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ให้การสนับสนุนช่วยเหลือทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อยกระดับองค์ความรู้ และทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและก่อให้เกิดการสร้างรายได้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงการบริหารจัดการหนี้สิน เพื่อการแก้ไขปัญหาหนี้สินอย่างยั่งยืน และการใช้ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มายกระดับห่วงโซ่อุปทานให้เป็นห่วงโซ่คุณค่าที่สามารถก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนได้อย่างเป็นธรรม

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

- แนวทางการพัฒนา
 - เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด ให้มีทักษะต่าง ๆ ที่ สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ

ประเด็น ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๒.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของ ระบบนิเวศ
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
 - ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการปรับตัวต่อผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศ เพื่อสามารถขับเคลื่อนและเสริมสร้างศักยภาพการ ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของ ประเทศได้อย่างยั่งยืน

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็น มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา
 - ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้ใส่ใจในกระบวนการอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้ พลังงานทดแทน และปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบ ปล่อยคาร์บอนต่ำ ลดการเกิดของเสียเป็นต้น

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

๒.๑ เพิ่มผลผลิตและศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมหลัก (อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารท่องเที่ยวและบริการ) อุตสาหกรรมใหม่ อาทิ อุตสาหกรรมชีวภาพ ยานยนต์ไฟฟ้า เศรษฐกิจดิจิทัล

๒.๒ พัฒนา Cluster และ Hub ของอุตสาหกรรมเป้าหมาย พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานในประเทศ

๒.๓ ศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนา และศูนย์กลางส่งเสริมธุรกิจสตาร์ทอัพ

๓) กิจกรรม

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๑ การสร้างเกษตรมูลค่าสูง

กิจกรรมปฏิรูปที่ ๒ การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาด เล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างมูลค่า สังคม
เดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๒) มิติด้านเศรษฐกิจ และมิติด้านความสามารถในการแข่งขัน

๓) หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป
มูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์
ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง
มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมายเหตุที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิรูปราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิรูปการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑
(พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวง
อุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง)
แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย
คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓
สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสีย
อุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศ
ไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงาน
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๗
- แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อให้จังหวัดมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงาน โดยได้นำยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งแผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมมาเป็นแนวทาง ทั้งนี้ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ นี้ ใช้เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของสำนักงานฯ และเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ประวัติความเป็นมาของจังหวัดลำปาง

จังหวัดลำปาง เป็นจังหวัดที่มีอายุเก่าแก่มากไม่น้อยกว่า ๑,๓๐๐ ปี มีชื่อเรียกขานกันหลายชื่อ ซึ่งปรากฏหลักฐานตามตำนานต่าง ๆ รวม ๑๑ ชื่อ ได้แก่ กุกกฏนคร ลัมภากับปะนคร ศรีนครชัย นครเวียงคอกว้า เวียงดิน เขลางค์นคร นครลำปางคำเขลางค์อาลัมภางค์เมืองลคร และเมืองนครลำปาง จากการที่เรียกขานกันว่า “กุกกฏนคร” แปลว่าเมืองไก่ ดังนั้น ตราประจำจังหวัดลำปาง คือ “ไก่ขาว”

จังหวัดลำปางสร้างเมื่อ พ.ศ. ๑๒๒๓ จากหนังสือพงศาวดารโยนกกล่าวว่า “สุพรมฤชัย” สร้างเมืองเพื่อให้เจ้าอนันตยศ โอรสพระนางจามเทวี ครองคู่กับเมืองหริภุญชัย (ลำพูน) ให้ชื่อเมืองว่า “นครเขลางค์” ต่อมาเปลี่ยนเป็น “นครอัมภางค์” และเปลี่ยนชื่อเป็น “นครลำปาง” ในภายหลัง

ในสมัยโยนกเชียงแสน นครลำปาง เคยตกอยู่ภายใต้อำนาจของขอม เคยเป็นเมืองประเทศราชของพม่าและเมืองเชียงใหม่ ในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี “เจ้าทิพย์ช้าง” สามารถขับไล่พวกพม่า ออกจากเมืองลำปางได้สำเร็จจึงได้รับการสถาปนาเป็น “พระยาสุริยไชยสงคราม” ขึ้นครองนครลำปาง ในปี พ.ศ. ๒๒๗๙

ในปี พ.ศ. ๒๓๐๗ “เจ้าแก้วฟ้า” พระโอรสของเจ้าทิพย์ช้าง ได้ขึ้นครองนครลำปาง และเป็นต้นตระกูล ณ ลำปาง ณ ลำพูน รวมทั้ง ณ เชียงใหม่ ในเวลาต่อมา และมี “เจ้าบุญวาทย์วงศ์มานิต” เป็นผู้ครองนครลำปางองค์สุดท้าย

จังหวัดลำปางได้ประกาศจัดตั้งเป็นจังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ (สมัยรัชกาล ที่ ๕) โดยขึ้นอยู่กับมณฑลพายัพสมัยหนึ่ง (พ.ศ. ๒๔๔๓) ต่อมาแยกเป็นมณฑลมหาสารคาม ในปี พ.ศ. ๒๔๕๘ ซึ่งในเวลาต่อมาได้มีประกาศยกเลิกมณฑลทั่วราชอาณาจักรลำปางจึงมีฐานะเป็น “จังหวัดลำปาง” ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการอาณาจักรสยามพ.ศ. ๒๔๗๖

ตราประจำจังหวัดลำปาง รูปไก่อูขาวยืนอยู่ในซุ้มมณฑปพระธาตุลำปางหลวง หมายถึง ไก่อูเผือก เป็นสัญลักษณ์ที่มีมาตั้งแต่สมัยเมืองกุ๊กกฏนคร (ตำนานเมืองลำปาง) และได้กลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญ โดยปรากฏเครื่องหมายไก่อูเผือกคู่กับดวงตราแผ่นดินในศาลากลางเมืองลำปางตั้งแต่สมัยเริ่มเปลี่ยนที่ทำการเมืองจาก “เค้าสนามหลวง” เป็นศาลากลางเมืองนครลำปางขึ้น ในสมัยเริ่มสร้างศาลากลางหลังแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒ ซุ้มมณฑปที่วัดพระธาตุลำปางหลวง เป็นศิลปกรรมล้านนาที่งดงามมาต วัดพระธาตุลำปางหลวง เป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองลำปาง มีองค์พระเจดีย์ที่บรรจุพระบรมเกศาธาตุของพระพุทธเจ้าเป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชนทั่วโลก

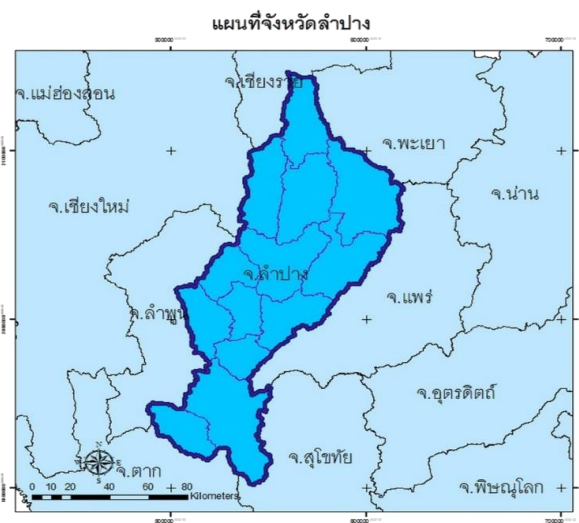

๒) ลักษณะด้านกายภาพ

ที่ตั้ง และขนาดพื้นที่

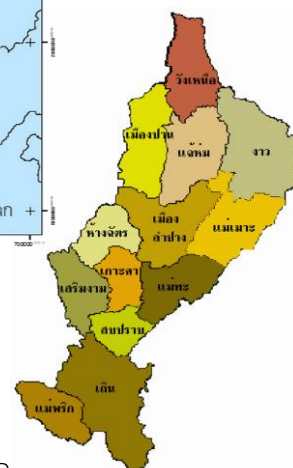
จังหวัดลำปาง ตั้งอยู่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ตามทางหลวงแผ่นดินสายพหลโยธิน ประมาณ ๖๐๒ กม. ตามทางรถไฟประมาณ ๖๒๕ กม. มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒,๕๓๓.๙๖๑ ตร.กม. หรือประมาณ ๗,๘๓๓,๗๒๖ ไร่ มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ ๕ ของภาคเหนือ รองจากเชียงใหม่ ตาก แม่ฮ่องสอน และเพชรบูรณ์ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดข้างเคียงถึง ๗ จังหวัด ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดเชียงใหม่
	เชียงราย และพะเยา
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดตาก
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดแพร่ และสุโขทัย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดลำพูน

คำอธิบายสัญลักษณ์

ขอบเขตอำเภอ	
ขอบเขตและพื้นที่จังหวัดลำปาง	
ขอบเขตจังหวัดและพื้นที่ประเทศไทย	

สภาพภูมิประเทศ

จังหวัดลำปาง อยู่สูงจากระดับน้ำทะเล ๒๖๘.๘๐ เมตร พื้นที่มีลักษณะเป็นรูปยาวรี ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง มีภูเขาสูงอยู่ทั่วไป ทอดตัวยาวตามแนวทิศเหนือไปทางทิศใต้ของจังหวัด และในบริเวณตอนกลางของจังหวัดบางส่วนมีที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ และตามลักษณะ ทางกายภาพทางด้านธรณีสัณฐานวิทยา จังหวัดลำปางมีพื้นที่เป็นที่ราบล้อมรอบด้วยภูเขา มีลักษณะเป็นแอ่งแผ่นดินที่ยาวและกว้างที่สุดในภาคเหนือ เรียกว่า “อ่างลำปาง” ลักษณะภูมิประเทศแบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ คือ

บริเวณตอนบนของจังหวัด เป็นที่ราบสูง ภูเขา และเป็นป่าค่อนข้างทึบ อุดมสมบูรณ์ด้วยไม้มีค่า ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมืองปาน แจ้ห่ม วังเหนือ และงาว

บริเวณตอนกลางของจังหวัด เป็นที่ราบและที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งเป็นแหล่งเกษตรกรรมที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ พื้นที่อำเภอห้างฉัตร เมืองลำปาง เกาะคา แม่ทะ และสบปราบ

บริเวณตอนใต้ของจังหวัด เป็นป่าไม้ร้าง บางส่วนเป็นทุ่งหญ้า ได้แก่ พื้นที่อำเภอเถิน แม่พริก บางส่วนของอำเภอเสริมงามและแม่ทะ

สภาพภูมิอากาศ

จากลักษณะพื้นที่ของจังหวัดที่เป็นแอ่งคล้ายก้นกระทะ จึงทำให้อากาศร้อนอบอ้าวเกือบตลอดปีฤดูร้อนร้อนจัด และหนาวจัดในฤดูหนาว โดยมีอุณหภูมิสูงสุด ๔๓.๑ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๖ และ ๘ เมษายน ๒๕๕๓ ณ สถานีตรวจวัดอำเภอเถินและมีอุณหภูมิต่ำสุด ๖.๓ องศาเซลเซียส เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๔ ณ สถานีตรวจวัดอำเภอเถินและในปี ๒๕๕๔ ปริมาณน้ำฝนสะสมวัดได้ ๑,๘๕๒.๗ มิลลิเมตร (ณ สถานีตรวจวัดน้ำฝนอำเภอเมืองลำปาง) ลักษณะภูมิอากาศ แบ่งออกได้เป็น ๓ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มประมาณต้นเดือน มีนาคม จนถึงกลางเดือน พฤษภาคม อากาศจะร้อน อบอ้าว ช่วงที่มีอากาศร้อนที่สุด คือ เดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือน พฤษภาคม

ฤดูหนาว เริ่มประมาณเดือน พฤศจิกายน จนถึงเดือน กุมภาพันธ์ อากาศจะหนาวเย็น ช่วงที่มีอากาศหนาวจัด คือ เดือนมกราคม

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาลำปาง

การคมนาคม

การเดินทางสู่จังหวัดลำปาง สามารถเดินทางได้ทั้งรถยนต์ รถโดยสารประจำทาง รถไฟ และทางเครื่องบิน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ทางรถยนต์ เดินทางจากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ ถึงกิโลเมตรที่ ๕๒ แยกซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๒ ผ่านจังหวัดสิงห์บุรี ชัยนาท เข้าจังหวัดนครสวรรค์ แล้วแยกซ้าย เข้าทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดกำแพงเพชร ตาก ตรงเข้าสู่จังหวัดลำปาง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๕๙๙ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๗ ชั่วโมง หรือใช้เส้นทางสายใหม่จากจังหวัดพิษณุโลกเข้าอำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ แล้วเดินทางเข้าสู่จังหวัดลำปาง

การเดินทางรถโดยสารประจำทาง บริษัท ขนส่ง จำกัด จัดบริการรถโดยสารธรรมดาและปรับอากาศ สอบถามรายละเอียด โทร. ๐๒-๘๓๖๒๘๕๒-๖๖๐๒-๕๖๗๕๕๙๙ สถานีขนส่งลำปาง โทร. ๐๕๔-๒๒๗๔๑๐ ๐๕๔-๒๐๗๘๕๒

การเดินทางโดยรถไฟ การรถไฟแห่งประเทศไทย บริการรถด่วน รถเร็ว และรถธรรมดา จากสถานีรถไฟหัวลำโพง สิ้นสุดที่สถานีรถไฟนครเชียงใหม่ ซึ่งผ่านสถานีรถไฟนครลำปางทุกวัน รายละเอียดติดต่อได้ที่ ๑๖๙๐ และสถานีรถไฟนครลำปาง โทร. ๐๕๔-๒๐๗๐๒๔ ๐๕๔-๓๐๘๖๔๘

การเดินทางโดยเครื่องบิน ปัจจุบันจังหวัด-ลำปาง มีบริการเดินทางโดยเครื่องบิน จำนวน ๒ บริษัท คือ บริษัทบางกอกแอร์เวย์ (Bangkok Airway) และบริษัทสายการบินนกแอร์ จำกัด

ระยะทางจากอำเภอเมืองไปยังอำเภอต่าง ๆ

ลำดับที่	อำเภอ	ระยะทาง
๑	เมืองลำปาง	-
๒	แม่เมาะ	๒๒
๓	เกาะคา	๑๖
๔	เสริมงาม	๔๑
๕	งาว	๘๗
๖	แจ้ห่ม	๕๘
๗	วังเหนือ	๑๑๑
๘	เถิน	๙๔
๙	แม่พริก	๑๑๗
๑๐	แม่ทะ	๒๔
๑๑	สบปราบ	๕๗
๑๒	ห้างฉัตร	๒๓
๑๓	เมืองปาน	๖๓

๓) การปกครอง/ประชากร

โครงสร้างการปกครอง

จังหวัดลำปางแบ่งออกเป็น ๑๓ อำเภอ ๑๐๐ ตำบล ๙๓๔ หมู่บ้าน ๑๐๖ ชุมชน (ในเขตเทศบาลนครลำปาง ๔๓ ชุมชน และเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ๖๓ ชุมชน) ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ เทศบาลนคร ๓ เทศบาลเมือง ๔๓ เทศบาลตำบล ๕๙ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามรายละเอียดดังนี้

ลำดับที่	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน	เทศบาล	อบต.
๑	เมืองลำปาง	๑๙	๑๔๔	๑๐๗	๕	๑๐
๒	แม่เมาะ	๕	๔๔	-	๑	๔
๓	เกาะคา	๙	๗๘	-	๘	๒
๔	เสริมงาม	๔	๔๒	-	๓	๒
๕	งาว	๑๐	๘๕	-	๒	๘
๖	แจ้ห่ม	๗	๖๖	-	๓	๕
๗	วังเหนือ	๘	๘๐	-	๒	๗
๘	เถิน	๘	๙๕	-	๔	๔
๙	แม่พริก	๔	๓๐	-	๓	๑
๑๐	แม่ทะ	๑๐	๙๕	-	๕	๕
๑๑	สบปราบ	๔	๔๖	-	๑	๔
๑๒	ห้างฉัตร	๗	๗๓	-	๔	๓
๑๓	เมืองปาน	๕	๕๖	-	๑	๔
รวม		๑๐๐	๙๓๔	๑๐๗	๔๓	๕๙

การบริหารราชการในจังหวัดลำปาง แบ่งออกเป็น ๔ ลักษณะ

ประเภท	จำนวน (หน่วย)	หมายเหตุ
- ราชการบริหารส่วนภูมิภาค	๓๓	-
- ราชการบริหารส่วนกลาง	๗๐	-
- ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น	๑๐๓	อบจ.๑ แห่ง เทศบาล ๔๓ แห่ง อบต. ๕๙ แห่ง
- หน่วยงานอิสระ	๒๕	-

โครงสร้างประชากร

ข้อมูลประชากร จังหวัดลำปางมีประชากร จำนวน ๗๒๔,๒๑๐ คน เป็นชาย ๓๕๒,๖๑๗ คน หญิง ๓๗๑,๕๙๓ คน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง รองลงไป คือ อำเภอกาชาด เกิน และแม่ทะ

ปี	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ลดลงจากปีที่ผ่านมา (-)
๒๕๖๕	๓๕๒,๖๑๗	๓๗๑,๕๙๓	๗๒๔,๒๑๐	-๓,๐๕๒ คน
๒๕๖๔	๓๕๔,๔๖๗	๓๗๒,๗๙๕	๗๒๗,๒๖๒	-๘,๗๖๔ คน
๒๕๖๓	๓๕๙,๑๓๗	๓๗๖,๘๘๙	๗๓๖,๐๒๖	- ๒,๒๙๐ คน
๒๕๖๒	๓๖๒,๓๒๔	๓๗๗,๙๙๒	๗๔๐,๓๑๖	- ๕,๔๐๘ คน
๒๕๖๑	๓๖๓,๗๖๒	๓๗๙,๙๖๒	๗๔๓,๗๒๔	- ๒,๘๒๓ คน
๒๕๖๐	๓๖๕,๓๘๙	๓๘๑,๑๕๘	๗๔๖,๕๔๗	- ๒,๓๐๓ คน
๒๕๕๙	๓๖๖,๘๕๗	๓๘๑,๙๙๓	๗๔๘,๘๕๐	- ๓,๕๐๖ คน
๒๕๕๘	๓๖๙,๐๓๓	๓๘๒,๓๒๓	๗๕๑,๓๕๖	- ๖๕๗ คน
๒๕๕๗	๓๖๙,๘๑๙	๓๘๓,๑๙๔	๗๕๓,๐๑๓	- ๑,๘๔๙ คน
๒๕๕๖	๓๗๑,๒๖๙	๓๘๓,๕๙๓	๗๕๔,๘๖๒	- ๑,๙๔๙ คน
๒๕๕๕	๓๗๒,๗๕๖	๓๘๔,๐๕๕	๗๕๖,๘๑๑	- ๗๒๓ คน
๒๕๕๔	๓๗๓,๑๐๔	๓๘๔,๔๓๐	๗๕๗,๕๓๔	- ๔,๔๑๕ คน

(ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดลำปาง ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๕)

๔) ข้อมูลเศรษฐกิจ

จากการวิเคราะห์โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ผ่านมาของจังหวัดลำปาง พบว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างช้า โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) เฉลี่ย ๑๐ ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๒.๒๐ ต่อปี และเฉลี่ย ๕ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑.๓๕ เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดในสาขาการผลิตจะพบว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลง มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรขาดเสถียรภาพ มีทั้งเพิ่มเพิ่มขึ้นและลดลงในภาพรวมถือว่าขยายตัวในอัตราที่ต่ำมีเพียงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคบริการเท่านั้นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดลำปาง (Gross Provincial Product : GPP) ปี ๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ ๒.๗๑ จากที่ลดลงร้อยละ ๑.๐๔ ในปี ๒๕๖๓ เป็นการขยายตัวทั้งการผลิต ภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของจังหวัด ลำปางปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๗๓,๑๖๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๙๒๓ ล้านบาท (เป็นลำดับที่ ๓๙ ของประเทศ เป็นลำดับที่ ๘ ของ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ และเป็นลำดับ ๔ ของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๘ จังหวัด และลำดับ ๓ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑) สาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรกคือ การเหมืองแร่ และเหมืองหิน การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง การขายส่งและการขายปลีก การซ่อม ยานยนต์ และการศึกษา ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ ๑๐๔,๗๕๔ บาท สูงกว่า ๑๐๑,๒๒๑ บาท ในปี ๒๕๖๓ หรือ ขยายตัวร้อยละ ๓.๔๙

๕) ลักษณะทางสังคม

ด้านศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดลำปาง นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๙ รองลงมา คือ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ตามลำดับ

จังหวัดลำปางมีวัดมหายานิกาย จำนวน ๗๑๓ วัด และวัดธรรมยุต จำนวน ๓๑ วัด มีพระภิกษุ สามเณร รวม ๓,๖๗๐ คน แยกเป็นพระภิกษุ จำนวน ๒,๒๗๒ รูป และสามเณร จำนวน ๑,๔๑๘ รูป

กลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดลำปาง

จังหวัดลำปาง มีกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ ได้แก่ ขนเผ่าเมี่ยน กระเหรี่ยง อาข่า ลาหู่ ม้ง ลัวะ ขมุ และลีซู กระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดลำปาง

ประเพณี

งานวัฒนธรรม ประเพณี และเทศกาล ที่สำคัญของจังหวัดลำปาง ได้แก่

๑. งานแห่สลุงหลวงและสงกรานต์
๒. งานหลวงเวียงละกอน
๓. งานขันโตกช้าง
๔. งานเซรามิกแฟร์
๕. งานพิธีบวงสรวงเสาหลักเมืองและสี่ชะตาเมือง
๖. งานเทศกาลกินปลา
๗. งานวันรถไฟธมมาลำปาง
๘. งานวันสับปะรด
๙. งานเดิน-วิ่งมินิมาร์ธ มารathonแม่เมาะ

๑๐. งานประเพณีล่องสะเปาจากเวียงละกอน
๑๑. งานฤดูหนาวและงานกาชาด
๑๒. งานวันดอกไม้บ้าน

๖) โครงสร้างพื้นฐาน

ข้อมูลถนน

ถนน จังหวัดลำปางมีระยะทางถนนที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของแขวงทางหลวงลำปาง ที่ ๑ แขวงทางหลวงลำปางที่ ๒ และแขวงทางหลวงชนบทลำปาง สภาพถนนส่วนใหญ่เป็นลาดยางและคอนกรีต รวมทั้งสิ้น ๖๘ สายทาง ระยะทางทั้งสิ้น ๑,๕๔๗.๗๓๒ กิโลเมตรตามรายละเอียด ดังนี้

ระยะทางถนนของจังหวัดลำปาง จำแนกตามหน่วยงานที่รับผิดชอบและประเมินผิวจราจร

รายละเอียด	กม.	%
แขวงทางหลวงลำปางที่ ๑ จำนวน ๒๑ สายทาง	๔๗๕.๔๙๙	๑๐๐.๐๐
- ผิวลาดยาง	๔๐๙.๘๔๔	๘๖.๑๙
- ผิวคอนกรีต	๖๕.๖๕๕	๑๓.๘๑
แขวงทางหลวงลำปางที่ ๒ จำนวน ๑๓ สายทาง	๔๗๖.๕๘๗	๑๐๐.๐๐
- ผิวลาดยาง	๔๔๐.๖๙๕	๙๒.๔๗
- ผิวคอนกรีต	๒๔.๖๕๙	๕.๑๗
- ผิว CAPE SEAL	๔.๐๕๓	๐.๘๕
- ผิว DST	๗.๑๘๐	๑.๕๑
แขวงทางหลวงชนบทลำปาง จำนวน ๓๔ สายทาง	๕๙๕.๖๔๖	๑๐๐.๐๐
- ผิวลาดยาง	๕๘๗.๒๑๓	๙๘.๕๘
- ผิวคอนกรีต	๘.๒๓๗	๑.๓๘
- ผิวลูกรัง	๐.๑๙๖	๐.๐๓
รวมระยะทางถนนของจังหวัด	๑,๕๔๗.๗๓๒	๑๐๐.๐๐
- ผิวลาดยาง	๑,๔๓๗.๗๕๒	๙๒.๘๙
- ผิวคอนกรีต	๙๘.๕๕๑	๖.๓๗
- ผิวอื่น ๆ (ลูกรัง เคพซีล DST)	๑๑.๔๒๙	๐.๗๔

(ที่มา : แขวงทางหลวงลำปางที่ ๑ แขวงทางหลวงลำปางที่ ๒ และแขวงทางหลวงชนบทลำปาง)

ข้อมูลการประปา

การประปาจังหวัดลำปางมีการใช้น้ำประปา โดยการประปาส่วนภูมิภาคให้บริการในพื้นที่ ๑๑ อำเภอ (ทั้งที่ครอบคลุมทั้งอำเภอและบางพื้นที่ของอำเภอ) ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอห้างฉัตร อำเภอแม่เมาะ อำเภอแจ้ห่ม อำเภอเมืองปาน อำเภอเกาะคา อำเภอเถิน อำเภอแม่พริก อำเภอสบปราบ อำเภองาว และอำเภอวังเหนือ ส่วนใหญ่เป็นการใช้น้ำประปาที่อยู่อาศัย และการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ทั้งนี้ การประปาส่วนภูมิภาคไม่มีบริการในอำเภอเสริมงามและอำเภอแม่ทะ สำหรับประชาชนที่อยู่นอกพื้นที่บริการใช้น้ำจากแหล่งน้ำอื่น ๆ คือ ระบบประปาหมู่บ้าน ระบบประปาภูเขา และแหล่งน้ำบาดาล

สถิติการให้บริการของ กปภ.ลำปาง กปภ.เกาะคา และ กปภ.เถิน
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

ประเภท	หน่วยนับ	ปีงบประมาณ		
		พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖ (ต.ค. ๖๕ - ก.ค. ๖๖)
จำนวนผู้ใช้น้ำ (ณ เดือนกันยายน)	ราย	๖๐,๘๘๕	๖๒,๖๙๔	๖๔,๗๗๑
ปริมาณน้ำผลิตจริง	ล้าน ลบ.ม.	๑๘.๕๗๑	๑๗.๑๑๗	๑๕.๘๒๘
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย	ล้าน ลบ.ม.	๑๖.๕๗๙	๑๗.๒๗๓	๑๔.๘๒๔
ปริมาณน้ำจำหน่าย	ล้าน ลบ.ม.	๑๒.๗๑๕	๑๒.๖๔๖	๑๐.๙๗๑

หมายเหตุ : กปภ.สาขาพะเยา และ กปภ.แม่ชะจาน ให้บริการในพื้นที่หลายจังหวัด โดย กปภ.สาขาพะเยา ให้บริการในพื้นที่จังหวัดพะเยาและลำปาง และ กปภ.สาขาแม่ชะจาน ให้บริการ ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายและลำปาง จึงไม่นำค่าสถิติมาคำนวณรวม (ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคเขต๙ และกองทุนข้อมูลและแผนเทคโนโลยีสารสนเทศ การประปาส่วนภูมิภาค)

ข้อมูลไฟฟ้า

จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำปาง
จำแนกตามประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๖๕

ประเภทผู้ใช้ไฟ	จำนวนผู้ใช้ไฟ		พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้	
	ราย	ร้อยละ	กิโลวัตต์ - ชั่วโมง	ร้อยละ
บ้านอยู่อาศัย(น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์/ชม /เดือน)	๑๖๙,๔๙๙	๕๗.๐๘๒	๑๑๐,๗๙๔,๐๒๓.๔๙	๑๐.๗๘๙
บ้านอยู่อาศัย(๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์/ชม /เดือน)	๙๗,๒๘๕	๓๒.๗๖๓	๒๕๒,๑๕๒,๖๖๖.๕๐	๒๔.๕๕๔
กิจการขนาดเล็ก	๒๕,๐๖๖	๘.๔๔๒	๑๖๗,๒๙๗,๖๔๒.๐๙	๑๖.๒๙๑
กิจการขนาดกลาง	๕๒๔	๐.๑๗๖	๑๘๑,๔๐๕,๘๕๐.๘๙	๑๗.๖๖๕
กิจการขนาดใหญ่	๓๑	๐.๐๑๐	๒๙๗,๕๙๑,๙๘๓.๗๓	๒๘.๙๗๘
กิจการเฉพาะอย่าง	๖๒	๐.๐๒๑	๘,๔๐๐,๔๙๕.๑๗	๐.๘๑๘
องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๗	๐.๐๐๒	๒๕๗,๗๓๘.๘๑	๐.๐๒๕
สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑๐๖	๐.๐๓๖	๓,๖๙๒,๘๖๔.๒๓	๐.๓๖๐
ไฟชั่วคราว	๔,๓๕๔	๑.๔๖๖	๕,๓๑๐,๖๐๕.๗๐	๐.๕๑๗
EV	๓	๐.๐๐๑	๔๕,๗๕๓.๐๐	๐.๐๐๔
รวม	๒๙๖,๙๓๗	๑๐๐	๑,๐๒๖,๙๔๙,๖๒๓.๖๑	๑๐๐

(ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำปาง)

๗) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดลำปาง มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ทั้งทรัพยากรป่าไม้และทรัพยากรแร่ ธาตุทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดลำปางมีพื้นที่ป่าไม้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๕,๕๘๗,๐๘๙.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๓๒ ของพื้นที่จังหวัด มีป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน ๓๓ แห่ง อุทยานแห่งชาติ จำนวน ๖ แห่ง และอยู่ระหว่างเสนอร่างพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๒ แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒ แห่ง เขตห้ามล่าสัตว์ ๒ แห่ง และไม่มีวนอุทยาน (เดิมมีวนอุทยานม่อนพระยาแช่ ซึ่งมีพื้นที่ทับซ้อนกับอุทยานแห่งชาติเขลางค์บรรพต (เตรียมการประกาศ))

ทรัพยากรแร่ธาตุ

ข้อมูลจำนวนประทานบัตรและปริมาณการผลิตแร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดลำปาง มีประทานบัตร จำนวน ๑๐๐ แปลง เงินลงทุนรวม ๑,๐๑๘.๖ ล้านบาท คนงานรวม ๑,๙๑๖ คน โดยประทานบัตรดังกล่าวจำแนกตามชนิดแร่ ดังนี้

๑.	ถ่านหิน	๕๘ แปลง
๒.	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์	๒๒ แปลง
๓.	หินดินดานเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์	๕ แปลง
๔.	ดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์	๓ แปลง
๕.	ดินขาว	๓ แปลง
๖.	ดินขาว และดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์	๑ แปลง
๗.	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๗ แปลง
๘.	บอลเคลย์และถ่านหิน	๑ แปลง
๙.	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมเคมี	๒ แปลง
๑๐.	พลวง	๑ แปลง
๑๑.	ดินเบา	๑ แปลง
๑๒.	หินอ่อน	๑ แปลง

(ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง)

ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ทั้งหมดในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ (๑ มกราคม ๒๕๖๖ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖) จำนวน ๒๐,๐๓๖,๕๗๒.๐๕ เมตริกตัน โดยชนิดแร่ที่ผลิตได้มากที่สุด ได้แก่ ถ่านหิน ผลิตได้ ๑๒,๙๗๐,๙๐๒ เมตริกตัน รองลงมาเป็นหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์ ผลิตได้ ๓,๑๗๐,๐๐๐ เมตริกตัน และหินปูนเพื่ออุตสาหกรรม - ก่อสร้าง ผลิตได้ ๒,๐๐๐,๐๑๖ เมตริกตัน ตามลำดับ

ตารางปริมาณการผลิตแร่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

ลำดับ	ชนิดแร่	ปริมาณการผลิต (เมตริกตัน)		
		พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
๑.	ดินขาว แต่งแล้ว เกรดเซรามิก	๑๒,๑๕๑.๔๐	๑๔,๗๐๖.๐๐	๙,๗๑๐.๐๐
๒.	บอลเคลย์	๔๖๕,๔๘๐.๔๒	๓๒๕,๕๘๗.๑๐	๒๕๖,๘๕๗.๘๕
๓.	ถ่านหิน	๑๔,๑๖๖,๓๑๒.๓๖	๑๔,๑๒๔,๕๖๔.๕๔	๑๒,๙๗๐,๙๐๒.๐๐
๔.	ดินขาวที่ยังไม่ได้แต่ง เกรดเซรามิก	๓๒๑,๒๑๒.๐๐	๓๒๗,๕๖๒.๐๑	๒๗๕,๙๑๗.๒๐

ลำดับ	ชนิดแร่	ปริมาณการผลิต (เมตริกตัน)		
		พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
๕.	หินอุตสาหกรรม (หินปูน+เคมี)	๙๖๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๔๔,๙๕๐.๐๐	๑,๐๑๕,๐๐๐.๐๐
๖.	หินอุตสาหกรรม (หินปูน+ซีเมนต์)	๒,๘๙๐,๐๐๐.๐๐	๓,๐๗๐,๐๐๐.๐๐	๓,๑๗๐,๐๐๐.๐๐
๗.	หินอุตสาหกรรม (หินปูน+ก่อสร้าง)	๑,๘๔๕,๗๗๗.๘๐	๒,๐๑๕,๓๐๖.๒๑	๒,๐๐๐,๐๑๖.๐๐
๘.	หินอุตสาหกรรม (หินดินดาน+ซีเมนต์)	๕,๐๐๐.๐๐	๑๐๗,๐๐๐.๐๐	๗๙,๐๐๐.๐๐
๙.	ดินอุตสาหกรรม ชนิดดินซีเมนต์	๒๒๙,๕๐๐.๐๘	๒๓๒,๐๐๐.๐๐	๒๐๐,๗๕๐.๐๐
๑๐.	บอลเคลย์ ส่งออกนอกฯ	๑๘,๗๑๒.๐๐	๖๙,๘๕๘.๑๐	๕๘,๑๑๙.๐๐
๑๑.	แร่ดินเบา ส่งออกนอกฯ	๑๐๘.๐๐	-	๓๐๐.๐๐
รวม		๒๐,๙๑๔,๒๕๓.๘๘	๒๑,๓๓๑,๕๓๓.๙๖	๒๐,๐๓๖,๕๗๒.๐๕

สถานภาพปริมาณสำรองแร่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับ	ชนิดแร่	ยอดผลิต ปี ๒๕๖๖ (เมตริกตัน)	ปริมาณสำรองในพื้นที่ ที่ประทานบัตร ปี ๒๕๖๗ (เมตริกตัน)	ระยะเวลา (ปี)
๑	บอลเคลย์	๓๒๕,๕๘๗.๑๐	๔,๕๖๑,๔๙๐.๕๘	แร่ครอบครอง ไม่มีการผลิต
๒	ถ่านหิน	๑๔,๑๒๔,๕๖๔.๕๔	๔๘๒,๕๙๘,๖๔๖.๑๑	๒๗
๓	ดินขาว	๓๒๗,๕๖๒.๐๑	๔,๑๙๘,๐๓๐.๕๑	๑๘
๔	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมเคมี	๑,๐๔๔,๙๕๐.๐๐	๓๗,๐๔๕,๐๕๐.๐๐	๒๐
๕	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรม ซีเมนต์	๓,๐๗๐,๐๐๐.๐๐	๗๗,๓๖๔,๐๐๐.๐๐	๒๐
๖	หินปูนเพื่ออุตสาหกรรม ก่อสร้าง	๓,๙๑๘,๐๔๖.๙๖	๙๗,๙๕๑,๑๗๔.๐๐	๒๕
๗	หินดินดานเพื่ออุตสาหกรรม ซีเมนต์	๑๐๗,๐๐๐.๐๐	๒,๘๗๙,๕๐๐.๐๐	๒๐
๘	พลวง	-	๙๐,๐๐๐.๐๐	๘
๙	หินอ่อน	-	๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๓
๑๐	ดินอุตสาหกรรมชนิดดิน ซีเมนต์	๑,๐๗๔,๔๔๔.๓๓	๓๒,๒๓๓,๓๓๐.๐๐	๓๐
๑๑	ดินเบา	๑๑,๕๙๒.๘๕	๑๖๒,๓๐๐	๑๔
รวม		๒๔,๐๐๓,๗๔๗.๗๙	๗๓๙,๑๓๓,๕๒๑.๒๐	

(ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง)

๘) ด้านอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป กำหนดให้โรงงานต้องมีเครื่องจักร มีกำลังรวมตั้งแต่ ๕๐ แรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป เพื่อประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม โดยปัจจุบันมีโรงงานตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่ จำนวนทั้งสิ้น ๕๓๗ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๖๐,๘๔๙.๔๑ ล้านบาท คนงาน ๒๒,๐๑๔ คน (ข้อมูล ณ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗)

สถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ ประกอบด้วย ๒ ส่วนหลัก ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของจังหวัดลำปาง ดังนี้

๑. อุตสาหกรรมการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ได้แก่

๑.๑ อุตสาหกรรมการทำเหมืองถ่านหิน (เกรตลิกไนต์) ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ. แม่เมาะ) เพื่อใช้ไปในการผลิตกระแสไฟฟ้าและสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมอื่น ๆ

๑.๒ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และเหมืองหิน ได้แก่ อุตสาหกรรมการทำหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์ การทำเหมืองหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง การทำเหมืองแร่ดินขาว บอลเคลย์ และถ่านหิน ซึ่งมีจำนวนประทานบัตร ๑๐๐ แปลง

๒. โรงงานอุตสาหกรรม มีกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑ อุตสาหกรรมด้านพลังงาน จำนวน ๒๐ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๕๑,๘๐๙.๕๕ ล้านบาท คนงานรวม ๒,๗๕๑ คน ได้แก่ โรงไฟฟ้าจากถ่านหิน โรงไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ และการผลิตเชื้อเพลิงชีวมวลอัดแท่ง

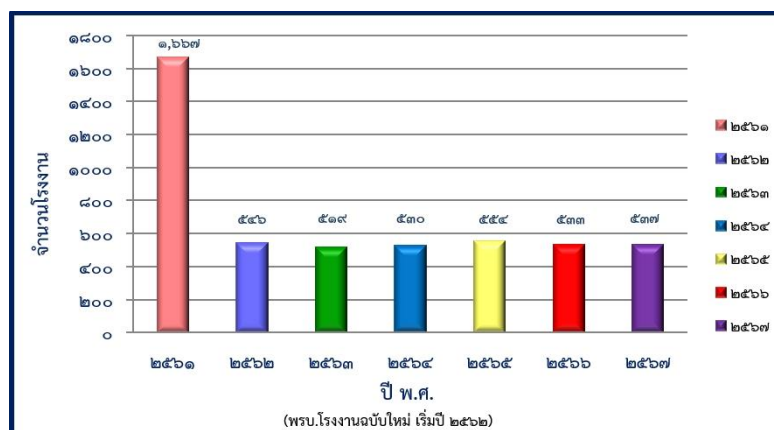
๒.๒ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช จำนวน ๗๕ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑,๗๕๒.๘๗ ล้านบาท คนงานรวม ๑,๔๖๓ คน ได้แก่ การอบพืชหรือเมล็ดพืช การเก็บรักษาหรือลำเลียงพืช ผลิตภัณฑ์จากแป้ง การทำมันเส้น และการกะเทาะเมล็ดพืช

๒.๓ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์อโลหะ จำนวน ๑๓๙ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑,๕๓๓.๙๓ ล้านบาท คนงานรวม ๕,๖๙๙ คน ได้แก่ การผลิตปูนซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์เซรามิก ผลิตภัณฑ์คอนกรีต แอสฟัลต์ติกและผลิตภัณฑ์กระเบื้อง

๒.๔ อุตสาหกรรมอาหาร จำนวน ๕๘ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑,๑๐๗.๖๗ ล้านบาท คนงานรวม ๒,๑๑๑ คน ได้แก่ การผลิตผักผลไม้บรรจุกระป๋องและเครื่องปรุงรสบรรจุภาชนะ และการผลิตเส้นก๋วยเตี๋ยวและลูกชิ้น

๒.๕ อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๕๑ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๘๑๑.๑๐ ล้านบาท คนงานรวม ๔,๓๒๗ คน ได้แก่ การแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักร การผลิตชิ้นไม้สับจากไม้ยางพารา และการทำวงกบประตู-หน้าต่าง

จำนวนโรงงานรวมทั้งหมด จำแนกเป็นรายปี (ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๗)

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม เงินลงทุน และการจ้างงาน แยกตามรายปี ดังนี้

ปี พ.ศ.	จำนวน		
	โรงงานอุตสาหกรรม (แห่ง)	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
๒๕๖๗	๕๓๗	๖๐,๘๔๙.๔๑	๒๒,๐๑๔
๒๕๖๖	๕๓๓	๖๒,๐๔๔.๘๖	๒๒,๐๔๘
๒๕๖๕	๕๓๗	๖๐,๓๗๑.๕๓	๒๒,๐๕๖
๒๕๖๔	๕๑๙	๕๙,๙๙๗	๒๑,๙๑๙
๒๕๖๓	๕๑๙	๕๙,๙๙๗	๒๑,๙๑๙
๒๕๖๒	๕๔๖	๖๕,๐๐๘	๒๒,๔๓๕
๒๕๖๑	๑,๖๙๐	๖๗,๓๕๗	๒๘,๒๐๑
๒๕๖๐	๑,๖๕๑	๗๙,๑๗๕	๒๙,๔๑๙

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๑) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

ประเด็นที่ยังเป็นปัญหาและความต้องการหลักของประชาชนเชิงพื้นที่ของจังหวัดลำปาง
เรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

๑.๑ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ น้ำใช้ในการอุปโภค บริโภค ไม่เพียงพอ ระบบประปาส่งน้ำ ระบบไฟฟ้าสาธารณะ ไฟฟ้าชุมชน สภาพชำรุดไม่ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ และเส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้าน มีสภาพชำรุดหลายพื้นที่ยังเป็นลักษณะผิวดินไม่ใช่ถนนลาดยางแอสฟัลต์ติกหรือถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก รวมทั้ง ปริมาณน้ำและแหล่งกักเก็บไม่เพียงพอสำหรับ การทำการเกษตร โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๑๒ อำเภอ ได้แก่ อำเภอแม่เมาะ อำเภอเกาะคา อำเภอเสริมงาม อำเภองาว อำเภอแจ้ห่ม อำเภองาวเหนือ อำเภอเถิน อำเภอแม่พริก อำเภอแม่ทะ อำเภอสบปราบ อำเภอห้างฉัตร และอำเภอเมืองปาน ความต้องการของประชาชน คือ ขยายพื้นที่ กักเก็บน้ำ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านทรัพยากรน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ประปาส่งน้ำอย่างเป็นระบบ ขยายเขต ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะและซ่อมแซมถนนที่ชำรุดให้ได้มาตรฐานให้ครอบคลุม ทุกหมู่บ้าน อีกทั้ง ติดตั้งไฟฟ้า/ซ่อมแซม ถนนเพื่อเข้าสู่พื้นที่ทางการเกษตร และจัดหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตร เช่น ก่อสร้างทำนบกั้นน้ำ/ อ่างเก็บน้ำ/ คลองส่ง น้ำ/ รางส่งน้ำ/ พนังลำเหมือง/ ดาดลำเหมือง ฯลฯ (ด้านเศรษฐกิจ)

๑.๒ ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต ยากจน ปัญหาหนี้สิน การว่างงาน และขาดการส่งเสริมอาชีพ หรือการรวมกลุ่มอาชีพ โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๑๒ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอแม่เมาะ อำเภอเกาะคา อำเภอเสริมงาม อำเภองาว อำเภอแจ้ห่ม อำเภองาวเหนือ อำเภอแม่พริก อำเภอ-ห้างฉัตร อำเภอเมืองปาน อำเภอเถิน และอำเภอสบปราบ ความต้องการของประชาชน คือ ประชาชนยังต้องการในการส่งเสริมอาชีพและสร้างรายได้ เช่น จัดตั้งกลุ่มอาชีพแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อลดทอนปัญหาความยากจน ปัญหาหนี้สิน และปัญหาการ ว่างงาน (ด้านสังคมและความมั่นคง)

๑.๓ ปัญหาขาดการบริหารจัดการขยะที่เป็นระบบ เนื่องจากปริมาณขยะเพิ่มขึ้น และไม่มี สถานที่กำจัดขยะ โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๑๐ อำเภอ ได้แก่ อำเภอแม่เมาะ อำเภอเกาะคา อำเภองาว อำเภอแจ้ห่ม อำเภองาวเหนือ อำเภอแม่พริก อำเภอแม่ทะ อำเภอห้างฉัตร อำเภอเมืองปาน และอำเภอ-สบปราบ ความต้องการของ ประชาชน คือ จัดหาสถานที่สำหรับทิ้งขยะมูลฝอย และปลูกฝังจิตสำนึกและรณรงค์แก่ประชาชนในพื้นที่ให้มีการคัด แยกขยะก่อนทิ้ง รวมทั้งต้องการสร้างเตาเผาขยะและรถเก็บขยะในชุมชน (ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๑.๔ ปัญหาผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพต่ำและต้นทุนการผลิตทางการเกษตรมีต้นทุนราคาสูงส่งผลให้ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และขาดแหล่ง/ตลาดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๙ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอแม่เกาะ อำเภอเกาะคา อำเภองาว อำเภอแจ้ห่ม อำเภอวังเหนือ อำเภอแม่พริก อำเภอสบปราบ และ อำเภอเมืองปาน ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมอาชีพการตลาด พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ จัดตั้งกลุ่มสวัสดิการต่าง ๆ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ สำหรับกลุ่มอาชีพ หาแหล่งจำหน่ายสินค้าหรือตลาดกลางจำหน่ายสินค้าการเกษตร และให้ภาครัฐเข้ามาช่วยต่อรองราคา/สร้าง ความเชื่อมั่นให้กับเกษตรกร (ด้านเศรษฐกิจ)

๑.๕ ปัญหาสิ่งแวดล้อม หมอกควันไฟป่า การลักลอบเผาป่า การบุกรุกป่าชุมชน โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเกาะคา อำเภอเสริมงาม อำเภองาว อำเภอวังเหนือ อำเภอแม่เกาะ อำเภอแม่พริก อำเภอแม่ทะ และอำเภอเมืองปาน ความต้องการของประชาชน คือ ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกป่า จัดอบรมดับไฟป่า ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และการออกระเบียบกฎหมายหรือบทลงโทษที่ทำให้ประชาชนเกรงกลัว (ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

๑.๖ ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขภาพ การดูแลผู้สูงอายุ โรคเรื้อรังและระบาดของโรคต่างๆ โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอสบปราบ อำเภอแม่เกาะ อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม อำเภอวังเหนือ อำเภอแม่พริก และอำเภอเมืองปาน ความต้องการของประชาชน คืออบรมให้ความรู้ในการป้องกันโรคภัยต่าง ๆ และต้องการอุปกรณ์ในการออกกำลังกายเพื่อสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชน (ด้านสังคมและความมั่นคง)

๑.๗ ปัญหาด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ขาดศักยภาพในการพัฒนารวมถึงไม่มีงบประมาณในการปรับปรุงภูมิทัศน์อย่างต่อเนื่อง โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอสบปราบ อำเภอแจ้ห่ม อำเภอเมืองปาน อำเภอแม่เกาะ อำเภอเกาะคา อำเภอวังเหนือ และอำเภอแม่ทะ ความต้องการของประชาชน คือ บูรณาการหน่วยงานที่รับผิดชอบการส่งเสริมท่องเที่ยว สนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงภูมิทัศน์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง และเสริมสร้างศักยภาพผู้นำชุมชนทุกกลุ่มทุกวัย ร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน (ด้านเศรษฐกิจ)

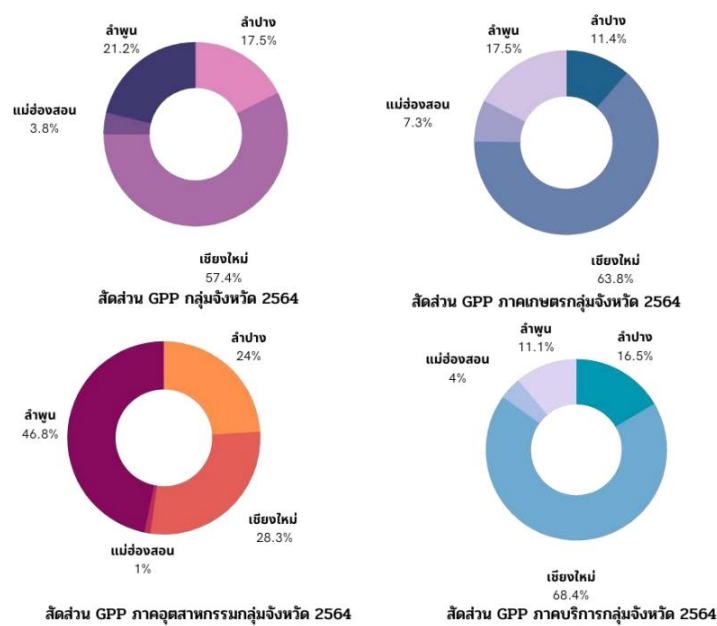
๑.๘ ปัญหาขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอแม่เกาะ อำเภอเกาะคา อำเภอเสริมงาม อำเภอแจ้ห่ม อำเภอวังเหนือ และอำเภอเถิน อำเภอห้างฉัตร ความต้องการของประชาชน คือ ให้องค์กรที่เกี่ยวข้องแบ่งเขตและชี้แนวเขตให้อเอกสารสิทธิ์ให้กับประชาชน (ด้านเศรษฐกิจ)

๑.๙ ปัญหาหยาเสฟตติค มั่วสุม และสิ่งอบายมุขต่างๆ ในชุมชน และไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอแจ้ห่ม อำเภอสบปราบ อำเภอ-เสริมงาม อำเภอวังเหนือ อำเภอแม่พริก และอำเภอเมืองปาน ความต้องการของประชาชน คือ การสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชน ความมุ่งมั่น เอาใจจริงเอาใจกับการแก้ไขปัญหาหยาเสฟตติคและอบรมให้ความรู้และสร้างความตระหนักถึงโทษภัยของยาเสฟตติค (ด้านสังคมและความมั่นคง)

๑.๑๐ ปัญหาขาดการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น การมีส่วนร่วมต่างๆ ในชุมชน โดยพื้นที่ที่ประสบปัญหา ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองลำปาง อำเภอเกาะคา อำเภอ-แม่พริก อำเภอเสริมงาม อำเภอวังเหนือ และอำเภอเมืองปาน ความต้องการของประชาชน คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างในครอบครัวของคนในชุมชนส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน (ด้านสังคมและความมั่นคง)

๒) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดลำปาง (Gross Provincial Product : GPP) ปี ๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ ๒.๗๑ จากที่ลดลงร้อยละ ๑.๐๔ ในปี ๒๕๖๓ เป็นการขยายตัวทั้ง การผลิตภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ของจังหวัด ลำปางปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๗๓,๑๖๑ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๙๒๓ ล้านบาท (เป็นลำดับที่ ๓๙ ของประเทศ เป็นลำดับที่ ของ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ และเป็นลำดับ ๔ ของกลุ่มภาคเหนือตอนบน จังหวัดและ ลำดับ ๓ ของ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑) สาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรกคือ การเหมืองแร่ และเหมืองหิน การผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง การขายส่งและ การขายปลีก การซ่อม ยานยนต์ และการศึกษา ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) จำนวน ๑๐๔,๗๕๔ บาท เพิ่มขึ้น จากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๓,๕๔๓ บาท มีอัตราการขยายตัวร้อยละ ๓.๓

ตารางแสดงอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดลำปาง 2550-2564										
Gross provincial product (GPP)	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564
ภาคเกษตร	7,115	7,602	7,601	8,337	7,837	7,718	7,594	8,236	7,938	8,113
growth (%)	30.00	6.84	(0.02)	9.69	(6.00)	(1.51)	(1.61)	8.45	(3.62)	2.21
ภาคอุตสาหกรรม	24,825	25,700	25,151	24,407	25,761	25,857	25,930	25,332	24,984	25,373
growth (%)	(9.00)	3.52	(2.13)	(2.96)	5.55	0.37	0.28	(2.30)	(1.37)	1.56
ภาคบริการ	30,751	31,524	31,986	33,149	34,947	36,447	37,922	38,407	38,316	39,675
growth (%)	12.00	2.51	1.47	3.64	5.42	4.29	4.05	1.28	(0.24)	3.55
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	62,712	64,836	64,735	65,899	68,545	70,021	71,445	71,981	71,233	73,165
growth (%)	4.54	3.39	-0.16	1.80	4.01	2.15	2.03	0.75	-1.04	2.71
GDP Per capita (Baht)	85,048	88,280	88,498	90,424	94,779	97,291	100,003	101,498	101,221	104,754
		3.80	0.25	2.18	4.82	2.65	2.79	1.50	(0.27)	3.49
Population (1,000 persons)	737	734	732	729	723	720	714	709	704	698

ภาคอุตสาหกรรม ขยายตัวร้อยละ ๑.๕๖ เติบโตขึ้นจากการลดลงร้อยละ ๑.๓๗ ในปี ๒๕๖๓ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การขยายตัวไม่สูงมากเกิดจากสาขาการผลิตหลักที่มีสัดส่วน ของ GPP ที่สูงสุดของจังหวัด คือการเหมืองแร่ และเหมืองหินมีแนวโน้มลดลงทุกปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา แต่มีปัจจัยหนุนที่สำคัญจากสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ที่ขยายตัวร้อยละ ๓.๔ การไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ และขยายตัวร้อยละ ๓.๖๒ การประปา การระบายน้ำ การกำจัดของเสีย และการแก้ไข ขยายตัวร้อยละ ๑๕.๗๙ ทั้ง ๓ สาขาการผลิต แนวโน้มเพิ่มขึ้น ทุกปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่สาขาการผลิตหลัก ที่สำคัญอันดับที่ ๒ ของจังหวัด เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๑๑ ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

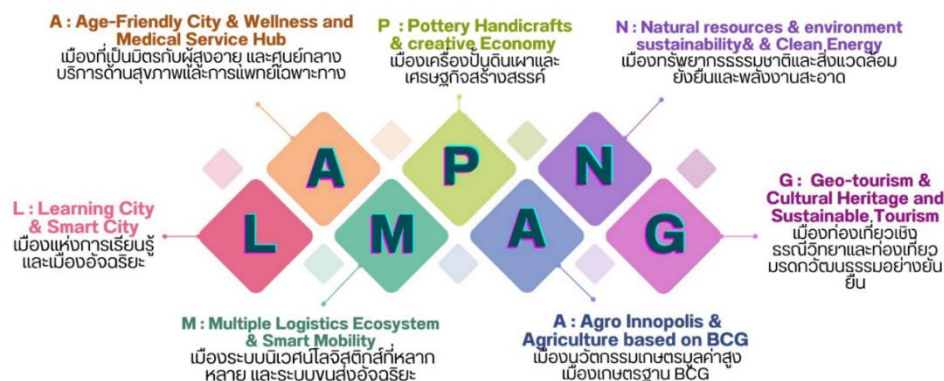
๑) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดลำปาง

วิสัยทัศน์จังหวัดลำปาง

ลำปาง เมืองแห่งความสุข ๒ มิติ (Livable & Smart City)

“จังหวัดลำปางมุ่งไปสู่การเป็นเมืองแห่งความสุข ๒ มิติ ด้วยการผสมผสานมนต์เสน่ห์แห่งความเป็นเมืองเก่า ย้อนยุคทางประวัติศาสตร์มายาวนานกว่า ๑,๓๐๐ ปี เชื่อมโยงไปสู่มิติเมืองใหม่อย่างลงตัว เป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง ภายใต้แนวคิดการพัฒนาเมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัยให้ประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อย่างยั่งยืน”

LAMPANG Model : Livable and Sustainable

LAMPANG

L	:	Learning City & Smart City
A	:	Age-Friendly City & Wellness and Medical Service Hub
M	:	Multiple Logistics Ecosystem & Smart Mobility
P	:	Pottery Handicrafts & creative Economy
A	:	Agro Innopolis & Agriculture based on BCG
N	:	Natural resources & environment sustainability & Clean Energy
G	:	Geo - tourism & Cultural Heritage and Sustainable Tourism

พันธกิจ

- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจที่ดีของจังหวัด
- ส่งเสริมให้มีการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ ภายใต้นโยบาย BCG Model เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน ให้มีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้าประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และตลาดโลก และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ให้สนับสนุนต่อการค้าการลงทุน
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้มีความเข้มแข็ง เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และการดำรงชีวิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- อนุรักษ์ ป่าไม้ และส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และพลังงาน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

เมืองอัจฉริยะและเมืองมรดกทางวัฒนธรรม (Smart cities and cultural heritage cities)

เป็นการผสมผสานระหว่างแนวคิดเมืองอัจฉริยะและมรดกทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างเมืองที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยเมืองอัจฉริยะ (Smart Cities) เน้นการใช้เทคโนโลยี และข้อมูลอัจฉริยะในการจัดการและพัฒนาเมืองให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นสำหรับประชาชนทั่วไป การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาใช้ในการจัดการระบบการขนส่งสาธารณะ การจัดการน้ำ การจัดการพลังงาน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการบริการสาธารณะอื่น ๆ เมืองมรดกทางวัฒนธรรม

(Cultural Heritage Cities) เน้นการอนุรักษ์และการส่งมรดกทางวัฒนธรรมของศิลปะ ประวัติศาสตร์ และสถาปัตยกรรมของเมือง มีการอนุรักษ์และประชาสัมพันธ์กับสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมการพัฒนาเมืองมรดกทางวัฒนธรรมมุ่งเน้นการสร้างสรรคประสพการณ์ทางวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่นซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรมและเทคโนโลยีอย่างลงตัวมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและใช้เทคโนโลยีพัฒนาระบบการบริหารจัดการเมืองในทุกมิติอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับหัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเกษตรเชิงคุณภาพ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การอนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ร่วมกับหน่วยงานราชการภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน ตลอดจนภาคีเครือข่าย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประชุมเพื่อทบทวนแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ปี ๒๕๖๗ โดยประเมินศักยภาพในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของอุตสาหกรรม ประกอบด้วย การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) รวมทั้งการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดลำปาง และความต้องการของประชาชน ปัญหาภาคอุตสาหกรรม ได้ข้อสรุปร่วมกันโดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมของจังหวัด และกำหนดกลยุทธ์เพื่อเป็นทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาในมิติที่สำคัญทุกด้าน ในพื้นที่ ดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัด

จุดแข็ง (Strengths)

๑. ที่ตั้งเป็นพื้นที่เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Location) เป็นจุดศูนย์กลางทางภาคเหนือตอนบนของประเทศ และสามารถเชื่อมโยงเส้นทางไปยังเมือง จังหวัดและภูมิภาคอื่น สามารถพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของภาคเหนือ ซึ่งมีความสำคัญในการดำเนินธุรกิจการค้าของผู้ประกอบการ การเกษตร ท่องเที่ยว และการค้าการลงทุน

๒. มีทรัพยากรแร่ดินขาว เหมาะกับการใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเซรามิกคุณภาพดี

๓. เป็นแหล่งต้นน้ำและมีเขื่อนกักเก็บน้ำที่สำคัญของประเทศและมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ได้แก่ ถ่านหิน หินอุตสาหกรรม ไม้สัก เป็นต้น ซึ่งใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมการผลิต เช่น โรงไฟฟ้าแม่เมาะ อุตสาหกรรมเซรามิก อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์

๔. เป็นแหล่งผลิตและส่งกระแสไฟฟ้าของภาคเหนือ

๕. มีความองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านอุตสาหกรรมเซรามิก ไม้ และแปรรูปข้าว

๖. มีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นและหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกับวิถีชุมชน

๗. มีการขับเคลื่อนอัตลักษณ์ถิ่นภายใต้การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model)

๘. มีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และภาคีเครือข่ายที่สนับสนุนการพัฒนาจังหวัด

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. ขาดแคลนแรงงานทักษะฝีมือและความชำนาญเฉพาะด้าน ตลอดจนการเคลื่อนย้ายแรงงาน หรือการอพยพถิ่นฐานของประชาชนเพื่อหางานในพื้นที่เขตเมืองหลักของประเทศ
๒. ขาดแหล่งงานหรือสถานประกอบการรองรับจำนวนประชากรในวัยแรงงาน ซึ่งส่วนใหญ่ต้องแสวงหางานในต่างท้องที่ หรือในเมืองอุตสาหกรรมหลักของประเทศ
๓. การผลิตแร่ดินขาวมีปริมาณลดลง
๔. ภาคอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม ยังขาดการเชื่อมโยงสู่ตลาดและเปิดตลาดใหม่ทั้งในและต่างประเทศ ขาดทักษะทางการพัฒนาระดับผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและนวัตกรรม
๕. ขาดแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค และน้ำใช้ในภาคอุตสาหกรรม
๖. ยังขาดการเชื่อมโยงข้อมูลและไม่มีศูนย์กลางข้อมูลต่างๆ (Big Data) ทำให้นักลงทุนไม่มีข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์การลงทุนในพื้นที่
๗. ขาดช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunities)

๑. การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี งานวิจัย และนวัตกรรม เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการสนับสนุนภาคการผลิตทั้งเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม และการประกอบธุรกิจเชิงพาณิชย์
๒. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนถือเป็นโอกาสทางเศรษฐกิจที่จะขยายตลาดการค้า การลงทุน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์สำคัญของจังหวัดลำปาง เช่น เซรามิก และสินค้าเกษตรปลอดภัย
๓. มีการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางบก ทางราง และทางอากาศ เอื้อประโยชน์ต่อการเดินทางของประชาชน และการดำเนินธุรกิจการค้าของผู้ประกอบการ
๔. การเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย เช่น กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ประจำจังหวัด แหล่งเงินทุนอื่นๆ เป็นต้น
๕. การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการต่างๆ ผ่านงบประมาณจังหวัด บกลุ่มจังหวัด และงบพัฒนาภาค
๖. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสังคมดิจิทัล ลำปางได้สร้างวัฒนธรรมแห่งโอกาสขึ้นใหม่ในหลากหลายมิติผ่านโลกแห่งเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งทำให้เกิดประสิทธิผลในวงการธุรกิจภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ
๗. การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) ระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Northern Economic Corridor : NEC - Creative LANNA
๘. การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมสีเขียวในพื้นที่จังหวัดลำปาง ซึ่งได้มีการขับเคลื่อนผ่านโครงการที่เกี่ยวข้อง

อุปสรรค (Threats)

๑. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเมืองโลกยังมีความผันผวน และมีข้อจำกัดในการสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย
๒. แนวโน้มของสถานการณ์เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลต่อโครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่วัยแรงงานลดลง
๓. ผลกระทบของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส Covid-19 ทำให้เกิดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ การท่องเที่ยว และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔. กฎหมาย กฎ ระเบียบต่างๆ ที่ยังไม่มีความชัดเจน

๕. การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมอย่างฉับพลัน

TOWS Matrix

SWOT Matrix	จุดแข็งที่สำคัญ (Strength)	จุดอ่อนที่สำคัญ (Weakness)
โอกาสที่สำคัญ (Opportunity)	S-O Strategies ๑. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและ หัตถอุตสาหกรรมด้วยนวัตกรรม ๒. การทำงานเป็นทีมและบูรณาการการ ทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและ เอกชน	W-O Strategies ๑. การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม สมัยใหม่ เข้ามาใช้ในการภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม ๒. พัฒนาแรงงานทักษะฝีมือและความ ชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อรองรับความ ต้องการภาคอุตสาหกรรม
อุปสรรคที่สำคัญ (Threat)	S-T Strategies ๑. สนับสนุนและยกระดับกระบวนการ ผลิตของสถานประกอบการและหัตถ อุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ๒. แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular – Green Economy : BCG Model) โมเดลเศรษฐกิจสู่การ พัฒนาที่ยั่งยืน ๓. เชิญชวนสถานประกอบการในพื้นที่ให้ ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม	W-T Strategies ๑. ส่งเสริมการตลาดนำการผลิต ๒. การพัฒนาฐานข้อมูลของภาครัฐให้ สามารถตอบสนองความต้องการของ ผู้ประกอบการ ๓. ปรับปรุงแนวทางการบูรณาการทำงาน ร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ

๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

จังหวัดลำปาง มีผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมจำนวนมาก และมีความหลากหลายด้านความเชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมนั้นๆ มีภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งเป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่น ได้แก่ เซรามิก ข้าวแต่น ผ้าและไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมเซรามิก เนื่องจากจังหวัดลำปางเป็นทั้งแหล่งวัตถุดิบ แหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้า มีการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมเป็นเครือข่ายที่มีความเข้มแข็ง และได้มีการส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดด้วยการจัดงานเซรามิกแฟร์อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการจัดงานดังกล่าวเป็นการจัดงานเฉพาะกลุ่ม ขาดความหลากหลาย ซึ่งยังมีผู้ประกอบการอื่นๆ เช่น ผู้ประกอบการไม้ ผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ต้องการให้มีการจัดงานแสดง และจำหน่ายสินค้าด้วยเช่นกัน จึงได้มีการเสนอให้จัดงานที่ยิ่งใหญ่ เน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และแสดงเทคโนโลยีการผลิตของผู้ขายเครื่องจักรการโม่สิ่งประดิษฐ์ของนักศึกษา เพื่อประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม รวมถึงเชิญชวนนักลงทุนจากต่างชาติมาร่วมงาน เพื่อเพิ่มโอกาสทางการตลาดให้แก่ผู้ประกอบการ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“นครหัตถศิลป์ ถิ่นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. กำกับ ดูแล สถานประกอบการให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. ยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดการค้า
๓. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี เข้ามาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดนวัตกรรม
๔. สร้างเครือข่ายอุตสาหกรรมให้มีความเข้มแข็ง บูรณาการทำงานร่วมกัน

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม
เชิงสร้างสรรค์ ด้วยนวัตกรรม

● เป้าประสงค์

เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถกรรมของจังหวัดลำปาง ให้มีคุณภาพ
และมาตรฐาน ด้วยนวัตกรรมและตอบสนองความต้องการของตลาด

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม ได้รับการรับรองคุณภาพและ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. สถานประกอบการได้รับการส่งเสริม พัฒนา ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและ
หัตถอุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๗	๒๕๖๘
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมและ หัตถอุตสาหกรรมให้มี คุณภาพและมาตรฐาน บนพื้นฐาน เศรษฐกิจ เชิงสร้างสรรค์และมี มูลค่าสูง	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด ๑) โครงการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นผสาน อัตลักษณ์ชุมชนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	๒.๙๖	

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๗	๒๕๖๘
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม ๑) โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม ๒) โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ๓) โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ๔) โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศจังหวัดลำปาง (Eco Town) ๕) โครงการยกระดับอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ	๐.๐๒๓ ๐.๐๓๕ ๐.๐๐๙ ๐.๒๗๑ ๓.๖๗	๐.๐๒๓ ๐.๐๓๕ ๐.๐๐๙ ๐.๒๗๑ ๓.๖๗

๓) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม

• เป้าประสงค์

- เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ขยายจำนวนสมาชิกเครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๗	๒๕๖๘
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการและเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงธุรกิจ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด ๑) โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล (SME transformation to Digital firm)	๓.๐๓	
	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณกลุ่มจังหวัด ๑) โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล (SME transformation to Digital firm) ๒) โครงการการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง เชื่อมโยงนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยว		๓.๕๘ ๑๐.๐๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

งบจังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. ชื่อโครงการ	โครงการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นผสานอัตลักษณ์ชุมชน อุตสาหกรรมสร้างสรรค์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ในสภาพที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงในการเปิดเสรีทางการค้าของกลุ่มประเทศในภูมิภาค ประกอบกับรัฐบาลให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยการใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการนำเสนอภาพลักษณ์ของประเทศไทยในมุมมองใหม่ เน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดลำปางเป็นจังหวัดที่มีอัตลักษณ์ เป็นเมืองแห่งประวัติศาสตร์ เมืองเก่าที่ยังมีพลวัต อาคารสถานที่ ย่านเมืองต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงพัฒนาการของเมืองเสน่ห์แห่งวิถีการดำรงชีวิตในแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นจุดเด่นและเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชิงวัฒนธรรม และเชิงประสบการณ์และการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยนำเสนอผ่านกิจกรรม เทศกาล และประเพณีท้องถิ่น รวมถึงการบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านอัตลักษณ์ที่สำคัญแห่งเมืองลำปาง อาทิ รม้าลำปาง เป็นต้น ซึ่งเป็นจุดแข็งที่สำคัญของจังหวัดลำปางที่ได้เปรียบในการแข่งขัน ทั้งนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปางได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงกำหนดเป็นแนวทางพัฒนาเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและยกระดับความเป็นอยู่ของราษฎรในระดับหมู่บ้านโดยมีเป้าหมายให้เกิดหมู่บ้านสร้างสรรค์ โดยการประยุกต์ใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผนวกเข้ากับองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่ สร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองกับตลาดและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มและก่อรายได้ให้กับคนในชุมชน เนื่องจากในแต่หมู่บ้านมีผลิตภัณฑ์และภูมิปัญญาที่มีคุณค่าและเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่แต่ไม่สามารถนำเสนอออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ให้กับผู้บริโภคหรือผู้ที่สนใจได้ ดังนั้น จึงควรมีการบูรณาการเพื่อสร้างจุดขาย และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและเกิดการขายผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ ก่อนที่เอกลักษณ์ที่ดึงดูดในแต่ละหมู่บ้านจะหายไปกับปราชญ์ชาวบ้านที่อายุมากแล้ว ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่รุ่นลูกรุ่นหลานไม่สืบทอดภูมิปัญญาของท้องถิ่นไว้จึงจำเป็นต้องฟื้นฟูและอนุรักษ์

	ขึ้นมา โดยการบูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทางและปลายทาง
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อวางรากฐานแนวคิดในการนำทุนวัฒนธรรมและภูมิปัญญามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาธุรกิจ ๒. เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมมาพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณค่าตรงกับความต้องการของผู้บริโภคในตลาดการท่องเที่ยว ๓. เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดและสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน โดยการสร้างกิจกรรมรองรับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. กลุ่มชุมชนได้รับองค์ความรู้ด้านการต่อยอดภูมิปัญญาหรืออัตลักษณ์ชุมชนมาประยุกต์ใช้ ๒) กลุ่มชุมชนได้รับการพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีการต่อยอดภูมิปัญญาหรืออัตลักษณ์ชุมชนท้องถิ่น ๓. กลุ่มชุมชนมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย จำนวน ๑ ครั้ง ผลลัพธ์ ๑. กลุ่มชุมชนมีบุคลากรที่สามารถเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ๒. กลุ่มชุมชนได้รับแบบผลิตภัณฑ์ที่มีการต่อยอดภูมิปัญญาหรืออัตลักษณ์ชุมชนท้องถิ่น ๓. มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์มีการต่อยอดภูมิปัญญาหรืออัตลักษณ์ชุมชนท้องถิ่น ภายใต้กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาดเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อยอดภูมิปัญญาหรืออัตลักษณ์ชุมชนมาประยุกต์ใช้ จำนวน ๓๐ คน ๒. พัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มีการต่อยอดภูมิปัญญาหรืออัตลักษณ์ชุมชนท้องถิ่น จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๓. เพื่อเพิ่มโอกาสและช่องทางการจำหน่ายสินค้าให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย จำนวน ๑ ครั้ง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นที่ ๒ : อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม การค้าการลงทุนเชิงสร้างสรรค์และเรียนรู้ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	การขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนโดยการใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น กิจกรรมย่อย ๑. การประชาสัมพันธ์ รับสมัครและคัดเลือกชุมชนที่มีศักยภาพเข้าร่วมโครงการ ๒. การเก็บข้อมูลทางวัฒนธรรมภูมิปัญญา รวมทั้งความต้องการเบื้องต้นของชุมชน ๓. การประเมินศักยภาพชุมชนตามมาตรฐานการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อจัดทำแผนการพัฒนา Roadmap พื้นที่ชุมชนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

	๔. การศึกษาดูงานหมู่บ้านอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ประสบผลสำเร็จ ๕. การค้นหาอัตลักษณ์ของชุมชน นำไปสู่การพัฒนาสินค้า และการบริการรองรับการท่องเที่ยว ๖. การปรับภูมิทัศน์และการพัฒนาศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยวชุมชน ๗. การพัฒนาผลิตภัณฑ์มุ่งสู่การเป็นชุมชนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ๘. การจัดงานนิทรรศการแสดงผลงานของชุมชนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ๙. การติดตามประเมินผลโครงการ
๙. งบประมาณ	๒,๙๖๒,๙๒๕ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล (SME transformation to Digital firm)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	โลกที่เราอยู่วันนี้กำลังก้าวเข้าสู่ “โลกยุคใหม่” เทคโนโลยี Digital เป็นตัวเร่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด ทุกอย่างรวดเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเดิมหลายเท่าตัว โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม หรือแม้แต่วัฒนธรรมระหว่างบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไป รวมถึงกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ การดำเนินธุรกิจ พฤติกรรมผู้บริโภค ความต้องการของลูกค้า ตลาดแรงงาน วิธีการทำการตลาด หรือการทำธุรกรรมทางการเงินด้วย การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยียุคนี้ ยังได้เชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ส่งผลให้เส้นแบ่งระหว่างผลิตภัณฑ์หรือการบริการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบนิเวศ ที่คนในวงกว้างจะสามารถได้รับประโยชน์ได้ ตรงกันข้ามหากธุรกิจไหนไม่ยอมเปลี่ยนแปลงก็จะอยู่ได้ยากขึ้น ธุรกิจในปัจจุบันมีความซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นในลักษณะที่รวดเร็ว กระทันหัน การแข่งขันที่สูงขึ้นทำให้การปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งสำคัญ ในยุค Digital Disruption เทคโนโลยีเปลี่ยนโลกและเวลา หากสถานประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อให้สามารถปรับกระบวนการประกอบธุรกิจให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค ก็จะทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรง จนกระทั่งทำให้ธุรกิจไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ และส่งผลกระทบให้เกิดการปิดกิจการ และเกิดการเลิกจ้างแรงงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมตามมาอีกด้วย โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล (SME transformation to Digital firm) จึงเป็นการพัฒนาและใช้

	วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นก้าวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้นกับผู้ประกอบการ SME เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน คุณภาพแรงงานและความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ และสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ๒. เพื่อให้ตระหนัก การเปลี่ยนแปลงของธุรกิจเพื่อความอยู่รอดในยุค digital disruption เพราะเทคโนโลยีที่ก้าวกระโดดในอัตราเร่งโดยเฉพาะในช่วงระบาดของโควิด-๑๙ ทำให้พฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ๓. เพื่อนำเทคโนโลยีไปพัฒนาด้านกระบวนการผลิต สร้าง Platform ใหม่สำหรับการตลาด หรือการทำ Digital Marketing
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. จำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจำนวน ๔๐ ราย ๒. จำนวนเครื่องมือและแผนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ จำนวน ๔๐ เครื่องมือ ผลลัพธ์ ๑. ร้อยละของจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการสามารถนำแนวคิดในการปรับเปลี่ยนรูปแบบทางธุรกิจไปประยุกต์ใช้ได้เองในสถานประกอบการ หรือสามารถนำไปถ่ายทอดต่อให้กับสถานประกอบการอื่นๆ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ๒. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าร่วมโครงการสามารถเพิ่มผลิตภาพหรือเพิ่มรายได้ ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๗
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง (SME) ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจำนวน ๔๐ ราย ๒. มีเครื่องมือและแผนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจจำนวน ๔๐ เครื่องมือ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาภาคเหนือ แนวทางพัฒนาที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ยกระดับการดำเนินธุรกิจในรูปแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล ๑. จัดทำแผนปฏิบัติงาน (Action Plan) ๒. ประชาสัมพันธ์เชิญชวน และรับสมัครผู้ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม และคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม

	๓. กิจกรรมฝึกอบรมสัมมนา Digital Couse ๔. กิจกรรมการให้คำปรึกษาเชิงลึกกับผู้ประกอบการ ด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ ๕. กิจกรรมศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินธุรกิจ ๖. กิจกรรมจัดแสดงผลการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ ๗. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานโครงการ
๙. งบประมาณ	๓,๐๒๘,๔๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

งบกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ซึ่งยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ที่มีเป้าหมายการวางรากฐานที่แข็งแกร่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อยกระดับศักยภาพและมาตรฐานการผลิตของผู้ประกอบการบนพื้นฐานของการพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม ประกอบกับ (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ หมวดหมายที่ ๗ กำหนด ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ที่มีการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ จะก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง และแข่งขันได้ในเวทีโลก จากยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาข้างต้นจะเห็นได้ว่านโยบายของรัฐจะมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของบุคลากร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและเป็นการยกระดับทักษะและองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี ในส่วนของการยกระดับความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญของแรงงาน แผนพัฒนากลุ่มภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง

	ด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่ มีเป้าหมายที่จะยกระดับศักยภาพของผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์ เชื่อมโยงสร้างเครือข่ายการค้า การลงทุนในประเทศต่างประเทศ การค้าชายแดน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้น การยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ หัตถอุตสาหกรรมทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำ คือ การพัฒนาทักษะเฉพาะของผู้ประกอบการ กลางน้ำ คือ การให้คำปรึกษาเชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาแนวคิดการออกแบบและแนวโน้ม ระบบการผลิต ระบบบริหารจัดการและการใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์ในการออกแบบหัตถอุตสาหกรรม นำไปสู่ส่วนของปลายน้ำ คือ การสร้างช่องทางตลาดและส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ประกอบการ ทำให้เกิดความเข้มแข็งของธุรกิจ ทำให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ดีขึ้น และช่องทางการจำหน่ายสินค้าในตลาดระดับชาติและนานาชาติ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการหัตถอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ๒. เพื่อออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ๓. เพื่อสร้างเครือข่าย และส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ประกอบการหัตถอุตสาหกรรมในงานแสดงสินค้าและจัดจำหน่าย
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. จำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย ๒. จำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการพัฒนาทักษะกระบวนการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย ๓. จำนวนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้เข้าร่วมสร้างเครือข่ายและขยายโอกาสในการเผยแพร่สินค้าสู่ช่องทางการตลาด ไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย ผลลัพธ์ ๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เกิดการพัฒนาทักษะกระบวนการออกแบบเชิงสร้างสรรค์เกิดการต่อยอดให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยผลิตภัณฑ์ใหม่ส่งผลทำให้เกิดการกระตุ้นทางเศรษฐกิจ และเกิดกระบวนการพัฒนาการผลิตอย่างยั่งยืนและพึ่งตนเองได้ อีกทั้งยังจัดจำหน่ายได้ทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ๒. ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา สามารถสร้างรายได้หรือมูลค่าในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการพัฒนาศักยภาพ จำนวนไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย ๒. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้รับการพัฒนาทักษะกระบวนการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย ๓. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ได้เข้าร่วมสร้างเครือข่ายและขยายโอกาสในการเผยแพร่สินค้าสู่ช่องทางการตลาด จำนวนไม่น้อยกว่า ๖๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นที่ ๒ : อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม การค้าการลงทุนเชิงสร้างสรรค์และเรียนรู้ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการหัตถอุตสาหกรรม ๑. จัดทำแผนปฏิบัติการ (Action Plan) ๒. ประชาสัมพันธ์เชิญชวน และรับสมัครผู้ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม ผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ที่เหมาะสมและคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๓. จัดกิจกรรมบ่มเพาะผู้ประกอบการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ทักษะการออกแบบผลิตภัณฑ์ ทักษะกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) ทักษะทางด้านการตลาด ๔. การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์พร้อมบรรจุภัณฑ์ใหม่จากการผสมผสานและประยุกต์ใช้อัตลักษณ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕. การสร้างอัตลักษณ์แบรนด์ (ตราสินค้า) ในรูปแบบใหม่ที่สามารถส่งเสริมผลิตภัณฑ์ในด้านการสื่อสารการตลาด (STORY TELLING) ๖. จัดงานแสดงสินค้าเพื่อทดสอบตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา ภายใต้ชื่องาน “Craft Fair ๒๐๒๔” ๗. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานโครงการ
๙. งบประมาณ	๘,๑๓๕,๔๕๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนล้านนา สร้างมูลค่าทางการตลาด เชื่อมโยงเศรษฐกิจไทย
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากสถานการณ์ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบกับวิกฤต “The Missing Middle” และกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนในประเทศไทยมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ ๙๐ ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และสามารถพัฒนาขีดความสามารถ ช่วยเพิ่มสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ผนวกกับรัฐบาลได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยหนึ่งในประเด็นสำคัญ คือ การสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศซึ่งผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนเป็นภาคส่วนที่รัฐบาลเล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะเป็นแรงขับเคลื่อนขีดความสามารถให้ประเทศก้าวไปสู่จุดที่มุ่งหวังและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังได้กำหนดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน เน้นความหลากหลายของวัฒนธรรม ภูมิปัญญา มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาและเพิ่มมูลค่าให้สามารถแข่งขันได้ มุ่งเน้นในด้านเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) การพัฒนาและยกระดับความเป็นมาตรฐาน (Standard) และเพิ่มมูลค่าสินค้าบริการ โดยการประยุกต์ใช้นวัตกรรม (Innovation) ผสมผสานกับการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในเวทีโลก กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ได้จัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนขึ้น โดยมีระยะเวลาดำเนินการ ๕ ปี วงเงินประมาณ ๑๑๒,๔๗๕,๐๐๐ บาท เพื่อยกระดับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือระดับพื้นที่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ขณะเดียวกันรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเสริมสร้างให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ มีความโดดเด่นและมีมาตรฐาน เป็นการส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายรวมถึงเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เสริมสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็งผ่านกระบวนการรวมกลุ่ม การ

	บริหารจัดการ และเชื่อมโยงเครือข่าย ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากล ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถยกระดับผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน มีความโดดเด่นและมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๓. เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาด และเชื่อมโยงให้เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ (Business Matching) สามารถเข้าถึงคู่ค้า ให้มีโอกาสด้านการตลาดเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากสู่การพัฒนาประเทศไทยให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับการรวมกลุ่ม การบริหารจัดการ และเชื่อมโยงเครือข่าย ๕๐/๕๐ กิจการ/คน ๒. ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ๕๐/๕๐กิจการ/ผลิตภัณฑ์ ๓. มีช่องทางการจำหน่ายสินค้า ๓ ครั้ง ๔. เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ (Business Matching) จำนวน ๓ ครั้งๆ ละ ๑๐ คู่ จำนวน ๓๐ คู่ ผลลัพธ์ ๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน นำความรู้เกี่ยวกับการรวมกลุ่ม การบริหารจัดการ และเชื่อมโยงเครือข่าย มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๒. ผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ๓. สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากและการบริโภคภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้น
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับการรวมกลุ่ม การบริหารจัดการ และเชื่อมโยงเครือข่าย ๕๐/๕๐ กิจการ/คน ๒. มีผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ๕๐/๕๐กิจการ/ผลิตภัณฑ์ ๓. มีช่องทางการจำหน่ายสินค้า ๓ ครั้ง ๔. เกิดความร่วมมือทางธุรกิจ (Business Matching) จำนวน ๓๐ คู่

๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประเด็นที่ ๒ : อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม การค้าการลงทุนเชิงสร้างสรรค์และเรียนรู้ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (ตุลาคม ๒๕๖๖ - กันยายน ๒๕๖๗)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. พัฒนาเครือข่าย พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนต้นแบบเชิงสร้างสรรค์ และสร้างโอกาสทางการตลาดของผู้ผลิตชุมชนล้านนา ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนต้นแบบเชิงสร้างสรรค์ ๓. ทดสอบและสร้างโอกาสทางการตลาดของผู้ผลิตชุมชนล้านนา
๙. งบประมาณ	๑๕,๑๕๒,๒๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

งบจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย มุ่งสู่การลดใช้คาร์บอน สร้างมูลค่าเศรษฐกิจไทยให้ยั่งยืน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นจากการใช้พลังงาน การเกษตร การพัฒนาและขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม การขนส่ง รวมถึงการตัดไม้ทำลายป่า และการทำลายสิ่งแวดล้อมในรูปแบบอื่น ๆ ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดภาวะโลกร้อน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการค้าทางซีพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อลดภาวะโลกร้อน จึงเป็นหน้าที่ ของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมในฐานะผู้ผลิต ภาคบริการในฐานะผู้ขับเคลื่อนกิจกรรม รวมถึงภาคประชาชน ในฐานะผู้บริโภค และจากสถานการณ์ตลาดคาร์บอนเครดิตในประเทศไทยถูกกำหนดไว้ในร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓ ขณะที่ตลาดซื้อขายเครดิตคาร์บอนเครดิตของไทยในปัจจุบัน การซื้อขายคาร์บอนในประเทศไทยยังมีปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อย เป็นทางหนึ่ง ที่ผู้บริโภคจะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก และยังเป็นกลไกทางการตลาด ในการกระตุ้นให้ผู้ผลิตพัฒนาสินค้า ที่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามความต้องการของผู้บริโภคด้วย ประกอบกับผู้ประกอบการ SMEs ไทย มีความสนใจ และเห็นด้วยกับเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ซึ่งหากมีมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติม จะสามารถจูงใจให้ผู้ประกอบการ เข้าร่วมตลาดคาร์บอนได้มากขึ้น ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจึงได้เล็งเห็นความสำคัญการลดก๊าซเรือนกระจก

	การบริหารจัดการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จึงได้พัฒนาโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมไทย มุ่งสู่การลดใช้คาร์บอน สร้างมูลค่าเศรษฐกิจไทยให้ยั่งยืนขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสถานประกอบการ จำกัดค่า Carbon footprint และส่งเสริมการใช้คาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) ของผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมไทยในการแข่งขันในตลาดโลก เพิ่มโอกาสในการส่งออกสู่ประเทศคู่ค้า ที่ตระหนักเรื่องผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มรายได้กระจายสู่ชุมชน มุ่งสู่การเติบโตของเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างองค์ความรู้และสร้างความเข้าใจให้ผู้ประกอบการไทยตระหนักถึงการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งสู่การใช้คาร์บอนต่ำ ๒. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสถานประกอบการ จำกัดค่า Carbon footprint ๓. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการของสถานประกอบการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ ตระหนักถึงความสำคัญ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จำนวน ๓๐ คน ๒. ผู้ประกอบการ ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจแบบคาร์บอนต่ำ จำนวน ๑๐ ราย ๓. ผู้ประกอบการได้รับแผนการบริหารจัดการการลดใช้คาร์บอนในสถานประกอบการ จำนวน ๑๐ ราย ผลลัพธ์ ๑. ผู้ประกอบการลดต้นทุนการผลิตจากกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒. สร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มรายได้ให้สถานประกอบการ จากลูกค้าเฉพาะกลุ่ม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ๓. ลดสภาวะโลกร้อนจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในกระบวนการผลิต และเป็นการลด Carbon Footprint of Products ตลอดวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาและคำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการบริหารจัดการด้าน Carbon footprint จำนวน ๑๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับหัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์

๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Carbon Footprint ๒. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ในด้านการส่งเสริมการลดใช้คาร์บอนในสถานประกอบการ
๙. งบประมาณ	๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ประเทศไทยใช้ทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งผลของการพัฒนาดังกล่าวต้องแลกด้วยความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและการลดลงของความหลากหลายทางชีวภาพ เกิดของเหลือทิ้งที่สร้างมลพิษ ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาสุขภาพ ซึ่งต้องใช้งบประมาณจำนวนมากเพื่อแก้ปัญหา คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ ให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นวาระแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และให้คณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy : BCG Model) พิจารณากำหนดและดำเนินแผนงาน/โครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ประเทศไทยจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยอาศัยฐานความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมส่งเสริมและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นเจ้าของสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่ยกระดับมูลค่าในห่วงโซการผลิตสินค้าและบริการ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ช่วยทลายข้อจำกัด ให้เกิดการก้าวกระโดดของการพัฒนาต่อยอดสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน กระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งแบบทั่วถึง (Inclusive growth) รวมถึงการรักษาฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพให้สมดุล ด้วยการใช้โมเดลเศรษฐกิจใหม่ที่เรียกว่า “โมเดลเศรษฐกิจ BCG” กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ขับเคลื่อนการพัฒนาผู้ประกอบการโดยใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG มีเป้าหมายในการขับเคลื่อนคือ สร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ สร้างงาน และยกระดับรายได้ของประชากร สร้างความมั่นคงทางสังคม สร้างความมั่นคงทางอาหาร สุขภาพ และพลังงานในทุกกระดับ เพื่อการยกระดับ

	คุณภาพชีวิต สร้างความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม ลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ลดของเสีย ลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม และตอบโจทยการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ๑๔ ใน ๑๗ เป้าหมาย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนผู้ประกอบการ SMEs เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล ได้เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการพัฒนาและการส่งเสริม SMEs ในพื้นที่ จึงมีความประสงค์ ดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนตามแนวทาง BCG Model โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG กิจกรรมยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs พัฒนาสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพ เน้นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด สามารถลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และเติบโตได้อย่างยั่งยืน การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ในภาคการผลิต จึงมีความจำเป็นต้องเร่งดำเนินการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการนำเอาโมเดลเศรษฐกิจ BCG หรือการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model) ที่จะเป็นกลไกสำคัญในการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต และการบริหารจัดการธุรกิจแบบใหม่ เพื่อที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มของวัตถุดิบ ลดต้นทุนในกระบวนการผลิต ลดของเสีย และเพิ่มยอดขายให้มากขึ้น ควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล ตลอดจนไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสังคมในพื้นที่ด้วย
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถลดต้นทุนการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเติบโตได้อย่างยั่งยืน ตามกรอบแนวคิด BCG Model ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานประกอบการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจได้อย่างเหมาะสม ๓. เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการ SMEs ดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. ผู้ประกอบการ SMEs มีองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาตามแนวทาง BCG Model จำนวน ๓๐ คน ๒. ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับการพัฒนา เพื่อเพิ่มผลผลิตภาพ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การลดความสูญเสีย สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ การลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามแนวทาง BCG Model จำนวน ๑๐ ราย

	ผลลัพธ์ ๑. ผลิภาพเฉลี่ยหรือผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (เช่น การลดต้นทุน/ลดของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้) ตามแนวทาง BCG Model ๒. ผู้ประกอบการ SMEs มีการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจได้อย่างเหมาะสม
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนา ตามแนวทาง BCG Model จำนวน ๓๐ คน ๒. ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับการพัฒนาและคำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ให้ยั่งยืนตามแนวทาง BCG Model จำนวน ๑๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับขีดความสามารถ อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. อบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการส่งเสริมและการดำเนินการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model) ๒. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกรายสถานประกอบการ การพัฒนาอุตสาหกรรมให้ยั่งยืนตามแนวทาง BCG Model
๙. งบประมาณ	๓,๑๐๕,๕๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

งบกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล (SME transformation to Digital firm)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อ ๔.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่เป็นผลของการหล่อหลอมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศ

	ไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และข้อย่อย ๔.๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ในการเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมและบริการ ครอบคลุมระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของภาคเศรษฐกิจไทยทั้งระบบ สร้างแพลตฟอร์มสำหรับเศรษฐกิจในอนาคต และเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนโดยการสร้างอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนประเทศไทยและส่งเสริมการลงทุนระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ไทย และบริษัทชั้นนำของโลกในอุตสาหกรรมเหล่านี้ เพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตและการวิจัยและพัฒนา และข้อย่อย ๔.๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการการผลิตและบริการ การจัดการ และการตลาด สามารถบริหารจัดการธุรกิจและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส โดยการสร้างและพัฒนาทักษะ องค์ความรู้รอบด้านที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจในยุคใหม่ที่มีการแข่งขันสูง รวมทั้งทักษะในการวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการวางแผนธุรกิจและสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงทางธุรกิจได้ ไปพร้อมกับการวางรากฐานการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบการ พร้อมทั้งการส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้างนวัตกรรม เพื่อสร้างความแตกต่างของสินค้าและบริการ และนำไปสู่การพัฒนาต่อยอดด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ โลกที่เราอยู่วันนี้กำลังก้าวเข้าสู่ “โลกยุคใหม่” เทคโนโลยี Digital เป็นตัวเร่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด ทุกอย่างรวดเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเดิมหลายเท่าตัว โครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม หรือแม้แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลก็จะเปลี่ยนแปลงไป รวมถึงกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ การดำเนินธุรกิจ พฤติกรรมผู้บริโภค ความต้องการของลูกค้า ตลาดแรงงาน วิธีการทำการตลาด หรือการทำธุรกรรมทางการเงินด้วย การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยียุคนี้ ยังได้เชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ส่งผลให้เส้นแบ่งระหว่างผลิตภัณฑ์หรือการบริการต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบนิเวศ
--	--

	ที่คนในวงกว้างจะสามารถได้รับประโยชน์ได้ ตรงกันข้ามหากธุรกิจไหนไม่ยอมเปลี่ยนแปลงก็จะอยู่ได้ยากขึ้น ธุรกิจในปัจจุบันมีความซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการการเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นในลักษณะที่รวดเร็ว กระทันหัน การแข่งขันที่สูงขึ้นทำให้การปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งสำคัญ ในยุค Digital Disruption เทคโนโลยีเปลี่ยนโลกและเวลา หากสถานประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนองค์กรเพื่อให้สามารถปรับกระบวนการประกอบธุรกิจให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค ก็จะทำให้เกิดปัญหาที่รุนแรงจนกระทั่งทำให้ธุรกิจไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ และส่งผลกระทบให้เกิดการปิดกิจการ และเกิดการเลิกจ้างแรงงานในสถานประกอบการ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมตามมาอีกด้วย โครงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจแบบเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงดิจิทัล (SME transformation to Digital firm) จึงเป็น การพัฒนาและใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมขึ้นก้ำวหน้าที่เข้มข้นมากขึ้นกับผู้ประกอบการ SME เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลการพัฒนาและยกระดับคุณภาพของกำลังคน คุณภาพแรงงานและความคิดสร้างสรรค์ในการขยายฐานเศรษฐกิจและฐานรายได้ใหม่ควบคู่กับการเพิ่มผลิตภาพของฐานการผลิตและบริการเดิมรวมทั้งการต่อยอดการผลิตและบริการเดิมโดยใช้ดิจิทัลและเทคโนโลยีอัจฉริยะ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ และสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน ๒. เพื่อให้ตระหนัก การเปลี่ยนแปลงของธุรกิจเพื่อความอยู่รอดในยุค digital disruption เพราะเทคโนโลยีที่ก้าวกระโดดในอัตราเร่งโดยเฉพาะในช่วงระบาดของโควิด-๑๙ ทำให้พฤติกรรมผู้บริโภคเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. เกิดการเผยแพร่อัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ พื้นที่จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ไปยังตลาดดิจิทัล จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. ชุมชนเกิดองค์ความรู้และสามารถเพิ่มคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์ Gift & Lifestyle สู่ตลาดดิจิทัล จำนวนไม่น้อย ๒๐ ราย ผลลัพธ์ ๑. เกิดการส่งเสริมอัตลักษณ์ และร้อยเรียงเรื่องราวเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชนพื้นที่จังหวัดลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน

	๒. ชุมชนมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย ภาครัฐ และเข้าถึงโครงการต่างๆ ๓. เกิดการเผยแพร่อัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายไปยังตลาดดิจิทัล ๔. ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน เกิดองค์ความรู้และสามารถเพิ่มคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์สู่ตลาดดิจิทัล
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดเล็กลงและขนาดกลาง (SME) ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจำนวน ๔๐ ราย ๒. มีเครื่องมือและแผนในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจจำนวน ๔๐ เครื่องมือ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับขีดความสามารถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมฝึกอบรมสัมมนา Digital Couse ๒. กิจกรรมการให้คำปรึกษาเชิงลึกกับผู้ประกอบการ ด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ ๓. กิจกรรมศึกษาดูงานในสถานประกอบการที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินธุรกิจ ๔. กิจกรรมจัดแสดงผลการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ
๙. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๑. ชื่อโครงการ	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูง เชื่อมโยงนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวมูลค่าสูง
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดในภาคเหนือตอนบน มีเอกลักษณ์ที่เด่นชัดในเรื่องของวัฒนธรรมล้านนาที่ปรากฏทั้งในด้านสถาปัตยกรรม ศิลปกรรม และวิถีชีวิต ซึ่งธุรกิจหรือผลิตภัณฑ์ที่มีความโดดเด่นมากกลุ่มหนึ่งคือ การผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรมหรือหัตถอุตสาหกรรมต่างๆ ทั้งผ้าทอ การแกะสลักไม้ การจักสาน ผลิตภัณฑ์กระดาษสา เครื่องเงิน ซึ่งมีทั้งที่ดำเนินการในลักษณะธุรกิจของตัวเอง และดำเนินการกันในกลุ่มชาวบ้าน หรือกลุ่มการผลิตต่างๆ โดยมีอยู่ทั่วไปในทุกจังหวัด มีการใช้ทุนทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่สืบทอดต่อกันมา หรือภูมิปัญญาของชุมชนเข้ามาผสมผสานกับการออกแบบเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์ที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวและรองรับความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มต่างๆ กลุ่มที่ผลิตหัตถกรรม

	อุตสาหกรรมนั้นมีอัตลักษณ์ที่ค่อนข้างโดดเด่น และมีความสัมพันธ์กับอัตลักษณ์ของพื้นที่อย่างชัดเจน นอกจากทุนทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในสินค้าต่างๆแล้ว ยังใช้ทุนทางสังคมและศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ และนำเสนอเรื่องราววิถีชีวิตเอกลักษณ์และความเป็นท้องถิ่นผ่านชิ้นงานหัตถกรรมต่างๆด้วย อีกทั้งในปัจจุบันอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากชุมชน และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในท้องถิ่นเป็นกลไกที่สำคัญในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ ในแบบ Gift & Lifestyle ซึ่งถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนและความสำคัญสูงเป็นลำดับต้นของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยผลิตภัณฑ์ชุมชน เป็นวัตถุดิบเครื่องมือ และสิ่งประกอบในกระบวนการให้บริการและการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ และสามารถเพิ่มคุณค่าให้กับกระบวนการผ่านความเป็นสินค้าพื้นที่ เรื่องราวที่มาและวัตถุดิบและกระบวนการผลิตที่เป็นอัตลักษณ์ โดยรัฐร่วมเอกชนมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นการท่องเที่ยวคุณภาพ ที่มีมูลค่าสูง ผ่านการนำทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมาใช้ให้เกิดคุณค่าสูงสุดทั้งด้านวัฒนธรรม ธรรมชาติ สถาปัตยกรรม และศิลปะอันทรงคุณค่าของประเทศไทย ผ่านความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโตอย่างมั่นคงและมีคุณภาพ ดังนั้น จึงเสนอโครงการเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ตอบรับการสร้างคุณค่าอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้คุณค่าชุมชน และปัจจัยทางการตลาดเป็นปัจจัยนำการผลิตและสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและการส่งออกนอกพื้นที่ระหว่างจังหวัดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ตลอดจนการขยายผลสู่การสร้างตลาดระดับประเทศและระดับนานาชาติ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ และร้อยเรียงเรื่องราวเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าสินค้า Gift & Lifestyle พื้นที่จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ๒. เพื่อส่งเสริมชุมชนในพื้นที่จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้รับพัฒนาองค์ความรู้และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันธุรกิจในตลาดอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ๓. เพื่อส่งเสริมให้เกิดเผยแพร่และการรับรู้ถึงอัตลักษณ์และคุณค่าของผลิตภัณฑ์ Gift & Lifestyle ของพื้นที่จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผ่านการเชื่อมโยงนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวมูลค่าสูง

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. เกิดการเผยแพร่อัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ พื้นที่จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ไปยังตลาดดิจิทัล จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. ชุมชนเกิดองค์ความรู้และสามารถเพิ่มคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์ Gift & Lifestyle สู่ตลาดดิจิทัล จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย ผลลัพธ์ ๑. เกิดการส่งเสริมอัตลักษณ์ และร้อยเรียงเรื่องราวเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชนพื้นที่จังหวัดลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน ๒. ชุมชนมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย ภาครัฐ และเข้าถึงโครงการต่างๆ ๓. เกิดการเผยแพร่อัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายไปยังตลาดดิจิทัล ๔. ผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดลำปาง เชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน เกิดองค์ความรู้และสามารถเพิ่มคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์สู่ตลาดดิจิทัล
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เกิดการเผยแพร่อัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ พื้นที่จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ไปยังตลาดดิจิทัล จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. ชุมชนเกิดองค์ความรู้และสามารถเพิ่มคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์ Gift & Lifestyle สู่ตลาดดิจิทัล จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับหัตถอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การจัดทำการศึกษารายละเอียดคุณค่าทางการตลาด จุดขาย ทรัพยากร และศักยภาพของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่เป้าหมาย ๒. การวางแผนการดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ การใช้งานจริง Storytelling และแผนการสร้างคามยั่งยืนโดยชุมชนหรือผู้ประกอบการรายย่อย ๓. การดำเนินการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน และเผยแพร่เรื่องราวสู่ตลาดกลุ่มเป้าหมาย สร้างโอกาสการขยายตัวทางธุรกิจ ด้วยการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวตามแนวทางโมเดลอารมณดีมีความสุข ๔. การทดสอบตลาด ในพื้นที่การท่องเที่ยวจริง

	๕.การสร้างคู่มือคุณค่าสำหรับผู้ผลิต เพื่อมอบให้ชุมชนหรือผู้ประกอบการรายย่อยดำเนินการต่อและสามารถส่งต่อความรู้กันได้
๙. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

งบทระหวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชนอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นจากการใช้พลังงาน การเกษตร การพัฒนาและขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม การขนส่ง รวมถึงการตัดไม้ทำลายป่า และการทำลายสิ่งแวดล้อมในรูปแบบอื่น ๆ ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดภาวะโลกร้อน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำรงชีพของมนุษย์ สิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อลดภาวะโลกร้อน จึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนทั้งภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรมในฐานะผู้ผลิต ภาคบริการในฐานะผู้ขับเคลื่อนกิจกรรม รวมถึงภาคประชาชนในฐานะผู้บริโภค และจากสถานการณ์ตลาดคาร์บอนเครดิตในประเทศไทยถูกกำหนดไว้ใน ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ.๒๕๕๘ - ๒๕๙๓ ขณะที่ตลาดซื้อขายเครดิตคาร์บอนเครดิตของไทยในปัจจุบัน การซื้อขายคาร์บอนในประเทศไทยยังมีปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อย เป็นทางหนึ่ง ที่ผู้บริโภคจะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก และยังเป็นกลไกทางการตลาดในการกระตุ้นให้ผู้ผลิตพัฒนาสินค้าที่ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามความต้องการของผู้บริโภคด้วย ประกอบกับผู้ประกอบการ SMEs ไทย มีความสนใจ และเห็นด้วยกับเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ซึ่งหากมีมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติม จะสามารถจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมตลาดคาร์บอนได้มากขึ้น ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรม จึงได้เล็งเห็นความสำคัญการลดก๊าซเรือนกระจก การบริหารจัดการในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จึงได้พัฒนาโครงการยกระดับอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมคาร์บอนต่ำ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสถานประกอบการ จำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมไทยในการแข่งขันในของตลาดโลก เพิ่มโอกาสในการส่งออกสู่ประเทศคู่ค้า ที่ตระหนักเรื่องผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับ

	สิ่งแวดล้อมเพิ่มรายได้กระจายสู่ชุมชน มุ่งสู่การเติบโตของเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้และสร้างความตระหนักรู้ด้านการประกอบธุรกิจแบบรับผิดชอบต่อสังคมในมิติการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับผู้ประกอบการไทยให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการประกอบธุรกิจภายใต้แนวคิด Carbon Neutrality ๓. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและยกระดับสินค้าในจังหวัดลำปางให้สอดคล้องกับกระแสความต้องการของผู้บริโภคในอนาคต
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการประกอบธุรกิจแบบรับผิดชอบต่อสังคมในมิติการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิด Carbon Neutrality จำนวน ๔๐ คน ๒. สถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจภายใต้แนวคิด Carbon Neutrality ผลลัพธ์ ๑. ผู้ประกอบการที่ได้รับการบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. ร้อยละ ๗๐ ของสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหรือมีผลิตภาพหรือมีมูลค่าทางธุรกิจเพิ่มขึ้น อย่างน้อย ร้อยละ ๑๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการประกอบธุรกิจแบบรับผิดชอบต่อสังคมในมิติการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสถานประกอบการหรือโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับขีดความสามารถของอุตสาหกรรมอุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับ Carbon Neutrality ๒. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก การส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจภายใต้แนวคิด Carbon Neutrality
๙. งบประมาณ	๓,๖๖๖,๕๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดลำปาง ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๘)	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ลำปาง เมืองแห่งความสุข ๒ มิติ (Livable & Smart City)	นครหัตถศิลป์ ถิ่นอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน ด้วยนวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน	การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเป็นกันเอง พลอดภัย เพื่อสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน	สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด	ยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนและสังคม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อยกระดับการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ	ยกระดับหัตถอุตสาหกรรมอุตสาหกรรม บนพื้นฐานของเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์	ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ด้วยนวัตกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	-	-	การพัฒนาเกษตรเชิงคุณภาพ เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยี	-
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕	-	-	การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชนและสังคม

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดลำปาง และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

โครงการพัฒนาจังหวัด (๑ โครงการ)

๑. โครงการยกระดับเครือข่ายผู้ประกอบการนวัตกรรมจังหวัดลำปาง

กิจกรรมหลัก : ส่งเสริมและพัฒนายกระดับผู้ประกอบการด้วยนวัตกรรม ประกอบด้วยกิจกรรมย่อยได้แก่

๑. กิจกรรมฝึกอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ ในการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม พัฒนาศักยภาพทางการตลาด การเจรจาธุรกิจและส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการในจังหวัดลำปาง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมฝึกอบรมสัมมนาในหัวข้อเรื่อง เมื่อ “นวัตกรรม” คือคำตอบในโลกยุคปัจจุบัน ในวันที่ ๒ - ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องกาสะลอง โรงแรมเวียงลคอร จังหวัดลำปาง โดยมีนายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ รองผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เป็นประธานในพิธีเปิดการฝึกอบรมสัมมนา และมีนายสุกชัย ไวยาวจัมย์ อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง กล่าวรายงานวัตถุประสงค์ ความเป็นมาของโครงการ โดยโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรมให้เกิดขึ้นในพื้นที่ พร้อมต่อยอดแนวคิดให้เกิดเป็นการปฏิบัติ และสร้างรายได้ให้กับระบบเศรษฐกิจจังหวัดลำปาง ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการได้พบกับนักลงทุน ทั้งนี้ มีผู้ประกอบการเข้าร่วมการฝึกอบรมฯ ในครั้งนี้จำนวน ๓๒ ราย

๒. กิจกรรมศึกษาดูงานเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านนวัตกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการจัดฝึกอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ กิจกรรมพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการเชิงนวัตกรรม ร่วมกับอุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวันจันทร์ที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๖ ณ ห้องกาสะลอง โรงแรมเวียงลคอร โดยมีผู้ประกอบการ SMEs เข้าร่วมกิจกรรมฯ จำนวน ๓๐ ราย

๓. กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบเชิงนวัตกรรม

กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบเชิงนวัตกรรม ให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์จนเกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิม จำนวน ๓๐ กิจกรรม จำนวน ๖ Man-day หรือ ๓๖ Man-Hour/ กิจกรรม ผลลัพธ์ผู้ประกอบการได้รับแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมเน้น การพัฒนาประเภท Product Innovation คือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เจาะกลุ่มเป้าหมายใหม่จากการปรับปรุงแบบให้มีความทันสมัยและตรงกับความต้องการของกลุ่มลูกค้าใหม่มากขึ้น ควบคู่ไปกับ Process Innovation จากการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ผลิตภัณฑ์มี คุณสมบัติที่ดีขึ้นจากกระบวนการเดิม สามารถแก้ปัญหาเดิมที่ผู้ประกอบการมีอยู่และเน้น พัฒนาระดับของเทคโนโลยี คือนวัตกรรมแบบยั่งยืน และนวัตกรรมแบบต่อยอด เช่น นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product innovation) ปรับสูตรไอศกรีมให้มีปริมาณคงที่ เนื้อสัมผัสดี เนียน นุ่ม น่ารักประทาน และใช้ CMC ช่วยเพิ่มความคงตัวให้ผลิตภัณฑ์นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product innovation) เปลี่ยนส่วนผสมในผลิตภัณฑ์ โดยใช้เลซิดินเป็นอิมัลซิฟายเออร์ ทำให้เนยถั่วคงสภาพได้ดีขึ้น และยังช่วยเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการด้วยอินูลิน และนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์ (Product innovation) ปรับปรุงสูตรน้ำดื่มและพัฒนาน้ำเคลือบดิน เพื่อให้ ผลิตภัณฑ์ มีพื้นผิวที่ไม่เป็นคลื่น ลดข้อบกพร่องจากร่องรอยคลื่นบนผิวผลิตภัณฑ์

๔. กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบเชิงนวัตกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ร่วมกับ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดกิจกรรมฝึกอบรมการตลาด กิจกรรมแสดงผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนา และกิจกรรมจับคู่ธุรกิจ จัดช่วงระหว่างวันที่ ๒๐ – ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องเบญจรงค์ โรงแรมเวียงลคอร จังหวัดลำปาง ทั้งนี้ กิจกรรมดังกล่าวผู้ประกอบการผู้ประกอบการได้เรียนรู้วิธีการและขั้นตอนการเปิดร้านค้าบนแพลตฟอร์ม Lazada, Shopee และ TikTok Shop ได้ทราบกฎระเบียบและข้อกำหนดในการเปิดร้านค้า รวมถึง เทคนิคเพิ่มการมองเห็นและยอดขาย และผู้ประกอบการได้เรียนรู้เทคนิคการจัดการเพจเฟซบุ๊กให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

โครงการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (๑ โครงการ)

๑. โครงการยกระดับเครือข่ายผู้ประกอบการนวัตกรรมจังหวัดลำปาง

โครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG

กิจกรรมหลัก : ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs

๑. กิจกรรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ใน เรื่อง “โมเดลเศรษฐกิจ BCG” หรือการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model) ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม “BCG Model)” จำนวน ๓๐ ราย จัดกิจกรรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ใน เรื่อง “โมเดลเศรษฐกิจ BCG” หรือการพัฒนา

เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model)
วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องกาสะลอง โรงแรมเวียงลคอร

๒. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy Model) ผู้ประกอบการ SMEs ได้รับการพัฒนาและคำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ในด้านการส่งเสริมและพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) จำนวน ๑๐ ราย ได้แก่

๑) บริษัท ที แกลเลอรี กรุป (ประเทศไทย) จำกัด การเพิ่ม Sensor ควบคุมความชื้น อุณหภูมิ และควบคุมการทำงานของพัดลมดูดอากาศ และปรับ condition ที่เหมาะสม และการนำเทคโนโลยีด้านพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ วางแผนในอนาคต

๒) NS Energy การนำเทคโนโลยีด้านพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้

๓) บริษัท นอร์ทเทอรัน สยามซีเมนต์ จำกัด ใช้เทคโนโลยีระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อคลุมไร้อากาศ ได้มาซึ่งก๊าซชีวภาพที่ได้เป็นพลังงานทดแทน สามารถผลิตไบโอแก๊ส หรือก๊าซธรรมชาติได้

๔) บริษัท ดีโก้ สยามกรุ๊ป จำกัด การนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการขึ้นสูตรสารปรับปรุงดินจากเปลือกโกโก้

๕) บริษัท บังอร รีไซเคิล กรุ๊ป จำกัด การออกแบบตู้ recycle drop ด้วยอัลกอริทึม เพื่อพัฒนาเป็นแอปพลิเคชัน ในอนาคต

๖) บริษัท ชนเนอร์แกนิค จำกัด การใช้เทคโนโลยีเครื่องอัดร้อนในการขึ้นรูปบรรจุภัณฑ์

๗) บริษัท เอกเซลแลคส์ จำกัด นำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ โดยพัฒนาสูตรและทดสอบในระดับห้องปฏิบัติการ ด้วยวิธีการทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ ความเหนียว ความสามารถในการเคลือบพื้นผิว เป็นต้น

๘) บริษัท ฮิลล์ ไทรฟ์ โกโก้ คอฟ จำกัด ใช้เครื่อง Freeze Dry ในการยืดอายุคอมบูชะ

๙) บริษัท ไทย เพดเดอร์ล เฮมพ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด ขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ Injection Molding และ Hand lay-up ที่ใช้เทคนิค Compressing

๑๐) บริษัท ไวทีไทเกอร์ คิง จำกัด การขึ้นรูปด้วยการกดอัดด้วยความร้อนด้วยเครื่องอัดร้อน

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

โครงการจาก กตร. (๓ โครงการ)

๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลตามนโยบายและแผนปฏิบัติราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการจ้างเหมาบริการบุคคลเพื่อปฏิบัติงานสนับสนุนงานกลุ่มนโยบายและแผนงาน จำนวน ๒ ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน และตำแหน่งพนักงานธุรการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ติดตามและจัดเก็บค่าธรรมเนียมโรงงานและค่าธรรมเนียมแร่และจัดเก็บรายได้อื่นๆ ที่ไม่ใช่ค่าธรรมเนียม รวมถึงการติดตาม รวบรวมและจัดทำรายงานข้อมูลผู้รับบริการตัวชี้วัด ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ ของ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผ่านระบบสารสนเทศการรายงานผลฯ ส่งให้ กองตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม การประสานงานจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนและผู้สนใจทั่วไป และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานระดับจังหวัด

- ปัญหา / อุปสรรค / ข้อเสนอแนะ

-ไม่มี-

๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมผ่านโครงการส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค โดยมีกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมใน จังหวัดลำปาง โดยมีแผนดำเนินกิจกรรม จำนวน ๑๐๐ ราย ผลดำเนินกิจกรรม จำนวน ๑๐๐ ราย

กิจกรรมที่ ๒ กิจกรรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “การพัฒนาธุรกิจและการตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อม สู่การกระจาย รายได้ชุมชนตามแนวทาง BCG Economy Model” ภายใต้โครงการยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วน ภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ ณ ห้องจัดตั่วคำ โรงแรมบุษย์น้ำทอง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง โดยมีนายชัชวาลย์ ฉายะบุตร ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ให้เกียรติเป็นประธาน เปิดการสัมมนา และมีนายสุภชัย ไวยาวัจฉัย อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง กล่าวรายงานถึงวัตถุประสงค์ของการ จัดสัมมนาในครั้งนี้ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการสัมมนาฯ เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน จำนวน ๑๐๗ ราย ภายในการสัมมนาฯ ผู้ประกอบการจะได้รับองค์ความรู้ เกี่ยวกับการส่งเสริมการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเข้าหาแหล่งเงินทุน และสิทธิประโยชน์ ด้านภาษีสำหรับผู้ประกอบการ การสร้างแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมและการสร้างช่องทาง การตลาดเพื่อนำสินค้าสู่ผู้บริโภค พร้อมทั้งการออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ตามแนวทาง BCG Economy Model อีกทั้งภายในการสัมมนาฯ ได้มีการจัดบูธให้คำปรึกษาแนะนำการเข้าหา แหล่งเงินทุน โดยธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สาขาลำปาง และธนาคาร ออมสิน เขตลำปาง พร้อมทั้งการจัดบูธแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการสัมมนาฯ ในครั้งนี้

กิจกรรมที่ ๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น และเชิงลึกเฉพาะทางในการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบ ธุรกิจ โดยมีแผนดำเนินกิจกรรม จำนวน ๓๐๐ ราย ผลดำเนินกิจกรรม จำนวน ๓๐๘ ราย

กิจกรรมที่ ๔ ให้บริการให้ความช่วยเหลือเฉพาะผู้ประกอบการ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการ พัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ โดยมีแผนดำเนินกิจกรรม จำนวน ๑๒๐ ราย ผลดำเนินกิจกรรม จำนวน ๑๒๐ ราย

๓. โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินโครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยได้มีการดำเนินการหลักๆ จำนวน ๒ กิจกรรม ได้แก่

๑. จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “การเสริมสร้างองค์ความรู้ ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด และการบริหารจัดการสู่ความยั่งยืน” ในวันพุธที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมศูนย์เรียนรู้โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ บ้านใหม่นาแหม อำเภอมะเมาะ จังหวัดลำปาง โดยมีนายสุชัย ไวยาวังมัย อุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง เป็นประธานในพิธีเปิดฯ และมีนางสาว เตือนสุตา พรหมมินตะ หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม กล่าวรายงานชี้แจงความเป็นมาของโครงการ ซึ่งมีกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร ที่อยู่ใกล้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแม่เมาะ (โรงไฟฟ้าแม่เมาะและเหมืองแม่เมาะ) เข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการฯ จำนวน ๓๐ ราย

๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรและทดสอบตลาดที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ จำนวน ๔ กลุ่ม ๕ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

๒.๑ วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวไรซ์เบอร์รี่ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์แพคเกจจิ้งผสมธัญพืช

๒.๒ วิสาหกิจชุมชนปลูกผักเชียงดาแบบครบวงจร พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ชาผักเชียงดาอบน้ำผึ้ง

๒.๓ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปแพนหมู พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์แพนหมูรีทอร์ท

๒.๔ วิสาหกิจชุมชนกลุ่มน้ำพริกเผาผลไม้ตามฤดูกาล บ้านเวียงสวรรค์ ม.๙ ต.แม่เมาะ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ น้ำพริกเผาลำไยสุตรไม้ไผ่น้ำตาล และผงโรยข้าวน้ำพริกเผาลำไย

จากการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ รวมไปถึงการพัฒนาเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด และการบริหารจัดการสู่ความยั่งยืน ทั้งนี้ คาดว่าเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาจะมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๖.๒๔ ต่อปี

โครงการจาก กยผ. (๕ โครงการ)

๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินโครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม โดยได้ดำเนินกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ ๑ จัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คู คลอง หนอง และบึงที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดลำปาง จำนวน ๑๐ จุด ได้แก่ ๑. บริเวณสะพานแม่เชียงรายลุ่มพัฒนา ๒. บริเวณสะพานหน้าโรงเรียนแม่ถอดวิทยา ๓. บริเวณสะพานข้ามสวนสาธารณะเกาะคา ๔. บริเวณสะพานบ้านพ่อน ๕. บริเวณสะพานวัดปางแสนทอง ๖. บริเวณสะพานชุมชนบ้านสบตุ๋ย ๗. บริเวณสะพานพัฒนาภาคเหนือ ๑ ๘. บริเวณทำนน้ำหลังจวนผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ๙. บริเวณทำนน้ำหน้าวัดพิชัย ๑๐. บริเวณสะพานท่าเตื่อ-นาป่อใต้

กิจกรรมที่ ๒ จัดประชุมเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในพื้นที่ด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยมีการร่วมลงนามบันทึกข้อตกลง (MOU) ระหว่างอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง และผู้แทนจาก บริษัท นอร์ธเทิร์น แอทไทร์ จำกัด สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง และมอบประกาศเกียรติคุณ ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมเพื่อเชิดชูเกียรติให้สถานประกอบการที่ผ่านหลักเกณฑ์การประเมิน การมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ให้แก่ บริษัท เคอร์ราไทล์ เซรามิก จำกัด (สาขาลำปาง)

กิจกรรมที่ ๓ จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ โดยร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และตัวแทนชุมชน เยี่ยมชมสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ณ บริษัท นอร์ธเทิร์น แอทไทร์ จำกัด ในวันพฤหัสบดีที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๖

กิจกรรมที่ ๔ จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จเป็นพี่เลี้ยง (Big Brother) ให้กับผู้ประกอบการรายอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการ ณ บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย (ลำปาง) จำกัด อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ในวันอังคารที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๖

ทั้งนี้ เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๖ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง โดยกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการตรวจประเมินโครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและพัฒนาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยการนำคณะทำงานตรวจประเมินฯ สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้แก่ บริษัท นอร์ธเทิร์น แอทไทร์ จำกัด ประกอบกิจการการตัดเย็บเครื่องนุ่งห่ม โดยมติของคณะทำงานตรวจประเมินฯ ให้ผ่าน

๒. โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด จังหวัดลำปาง ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ภายใต้โครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ เมื่อวันพุธที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมศูนย์ประชุมและแสดงสินค้าอุตสาหกรรมภาคเหนือ (DIPROM MICE CENTER) อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง และได้จัดทำรูปแบบแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัด จังหวัดลำปาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งจะใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดลำปางต่อไป

๓. โครงการค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินกิจกรรมศึกษาดูงานสานสัมพันธ์เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมจังหวัดลำปาง โดยเข้าศึกษาดูงานและให้ความรู้ทางวิชาการให้แก่สมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มใหม่ รวมถึงรับฟังการบรรยายการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในโรงงาน โดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม ณ บริษัท ไทยเอเชียโรซ์ โปรดักส์ จำกัด จังหวัดแพร่ ผู้ประกอบกิจการโรงงานผลิตและจำหน่ายเส้นก๋วยเตี๋ยวบวบแห้ง เพื่อจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๖ ได้ดำเนินการตรวจติดตาม โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยการออกพื้นที่พบผู้นำชุมชน หมู่บ้านใกล้เคียงสถานประกอบการ พุดคุยสอบถามเหตุเดือดร้อนรำคาญ จากสถานประกอบการ บริษัท นอร์ธเทิร์น แอทไทร์ จำกัด ประกอบกิจการตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป พบว่าไม่เคยมีเหตุร้องเรียนเลย สถานประกอบการสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้เป็นอย่างดีและเกื้อกูลกัน สามารถอยู่ร่วมกันได้ อย่างสงบสุข พร้อมนี้ได้เน้นย้ำผู้นำชุมชนเพื่อประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกเครือข่ายคอยเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมในรูปแบบเครือข่ายต่อไป

๔. โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนปฏิบัติการ ตลอดจนแนวทางการส่งเสริมพัฒนาพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ภายใต้โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับพื้นที่ (Per-EIT) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ วันพฤหัสบดีที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๓๐ น. – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องกาสะลอง โรงแรมเวียงลคอร อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง มีผู้เข้าร่วม จำนวน ๓๐ คน จากหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมสัมมนาฯ ได้เสนอข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ โครงการและแนวทางการพัฒนาพื้นที่เป้าหมายในอนาคต เพื่อเตรียมการพัฒนาความพร้อมสำหรับเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒. จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและคณะทำงานขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดลำปาง ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ห้องประชุมเวียงลคอร ชั้น ๔ ศาลากลางจังหวัดลำปาง โดยมีนายจำลอง กันเพ็ชร รองผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เป็นประธานฯ ในการประชุม ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อชี้แจงผลการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ แนวทางการขับเคลื่อนเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และการพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่าง) แผนปฏิบัติการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จังหวัดลำปาง ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พื้นที่ตำบลแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง มีคณะทำงานฯ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมการประชุม จำนวน ๒๙ คน

๓. จัดกิจกรรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศภายใต้โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ วันพุธที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๓๐ น. – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมม้งงานเลิศ อาคารประชาสัมพันธ์ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แม่เมาะ โดยมีผู้เข้าร่วม จำนวน ๔๕ คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้แทนภาคประชาชน (กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน) ผู้ประกอบการโรงงานในพื้นที่ และผู้ผลิตชุมชนในพื้นที่

๔. จัดการประชุมบูรณาการข้อมูลสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสัดส่วนพื้นที่สีเขียว ภายใต้โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศระดับพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ วันพุธที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ เวลา ๐๘.๓๐ น. – ๑๖.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง โดยมีผู้เข้าร่วม จำนวน ๑๘ คน ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในพื้นที่เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ ทั้งนี้ได้จัดทำฐานข้อมูลฯ เรียบร้อยแล้ว

๕. ดำเนินการจัดส่งโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพื้นที่ตำบลแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง เพื่อบรรจุไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดลำปาง (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) และให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) พิจารณาเห็นชอบให้บรรจุแผนปฏิบัติการดังกล่าวไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดลำปางต่อไป

โครงการจาก สมอ. (๑ โครงการ)

๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การดำเนินงาน
มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

แผน (ต.ค.๖๕ - ก.ย. ๖๖) ผล (ณ ๓๐ ก.ย. ๖๖)

(๑) รับคำขอ มผช.	๔๕ คำขอ	๕๓ คำขอ
(๒) จัดประชุมคณะกรรมการรับรองฯ	๓ ครั้ง	๓ ครั้ง
(๓) จัดทำใบรับรอง	๓๗ ฉบับ	๔๖ ฉบับ
(๔) ตรวจสอบติดตามคุณภาพผู้ได้รับรอง	๑๒ ราย	๑๒ ราย

การบูรณาการงานขับเคลื่อนมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการบูรณาการงานขับเคลื่อนมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ดังนี้
กิจกรรมที่ ๑ รับคำขอการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) โดยมีแผนดำเนินกิจกรรม จำนวน
๕ ราย ผลดำเนินกิจกรรม จำนวน ๘ ราย

กิจกรรมที่ ๒ ตรวจสอบติดตามผู้ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) โดยมีแผนดำเนิน
กิจกรรม จำนวน ๕ ราย ผลดำเนินกิจกรรม จำนวน ๕ ราย

กิจกรรมที่ ๓ การจัดการสัมมนา เรื่อง “การให้องค์ความรู้เกี่ยวกับด้านการมาตรฐานและการรับรองมาตรฐาน
อุตสาหกรรมเอส เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการให้กับผู้ประกอบการ SMEs”
ในวันศุกร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ ห้องฉัตรแก้ว โรงแรมเอเชียลำปาง อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนและผู้ให้บริการให้เข้าสู่ระบบคุณภาพและ
มาตรฐาน เสริมสร้างศักยภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขันสามารถพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ และบริการสร้าง
มูลค่าเพิ่ม ก่อเกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ในชุมชน ซึ่งมีผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน
จังหวัดลำปาง เข้าร่วมการสัมมนา จำนวนทั้งสิ้น ๒๕ ราย โดยได้รับความอนุเคราะห์วิทยากรจากสำนักงานมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม บรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับด้านการมาตรฐานและการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอสแก่
ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมการสัมมนา

โครงการจาก กรอ. (๑ โครงการ)

๑. โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการส่งเสริมและผลักดันให้ผู้ประกอบการ มีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งมี ๕ ระดับ ระดับที่ ๑ ความมุ่งมั่นสีเขียว ระดับที่ ๒ ปฏิบัติการสีเขียว ระดับที่ ๓ ระบบสีเขียว ระดับที่ ๔ วัฒนธรรมสีเขียว และระดับที่ ๕ เครือข่ายสีเขียว โดยปัจจุบันมีจำนวนโรงงานที่แจ้งประกอบ และได้รับการรับรอง Green Industry (GI) จำนวน ๓๙๒ ราย ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry)	
ระดับ	จำนวน(โรง)
๑	๓๗๓
๒	๒
๓	๕
๔	๑๑
๕	๐
รวม	๓๙๑

โครงการจาก สอป. (๑ โครงการ)

๑. โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดลำปาง ได้ดำเนินการลงพื้นที่ตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการที่ได้รับสินเชื่อจากกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๒๗ สถานประกอบการ ดังตารางนี้

ลำดับ	สถานประกอบการ
๑	บริษัท อินจันทร์กรุ๊ป จำกัด
๒	ห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.แอล.วู้ด แฟคตอรี
๓	บริษัท เอ็มไอทีไทร์ จำกัด
๔	ห้างหุ้นส่วนจำกัด พีแอนด์พี ฟิรพัทธ์
๕	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เพ็ญฉายค้าไม้
๖	บริษัท คาร์เพนเทอร์ลำปาง จำกัด
๗	บริษัท เคลย์ เฮาส์เซส จำกัด
๘	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล้านช้างมั่นคง
๙	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปันณพัฒน์รุ่งเรืองกิจ
๑๐	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ตะวันแมททีเรียล คอนสตรัคชั่น
๑๑	บริษัท นนท์ไม้เอก จำกัด
๑๒	ห้างหุ้นส่วนจำกัด รามาเซรามิค
๑๓	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.อะโกรรุ่งเรือง
๑๔	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภูมิปัญญาสมุนไพร
๑๕	บริษัท ธนบดีเคคเคอรี่เซรามิค จำกัด
๑๖	บริษัท แอ็ดวานซ์แมททีเรียลซัพพลาย จำกัด

ลำดับ	สถานประกอบการ
๑๗	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชัยสุพรรณฟู้ด
๑๘	บริษัท นอร์ธเทิร์นแอทไทร์ จำกัด
๑๙	บริษัท เจริญแสง จำกัด
๒๐	บริษัท สุวรรณภรณ์รุ่งเรืองทรัพย์ จำกัด
๒๑	บริษัท รอยัล เซรามิกส์ จำกัด
๒๒	บริษัท ลำปางแอลพีจี จำกัด
๒๓	บริษัท ไอ.ที.ซี. อินเตอร์คัทส์ จำกัด
๒๔	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ประสพสุขเซรามิค
๒๕	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมรุ่งเรืองขนส่ง
๒๖	บริษัท กระเบื้องดินเผาลำปาง-ไทย จำกัด
๒๗	บริษัท เกษตรโชค จำกัด

